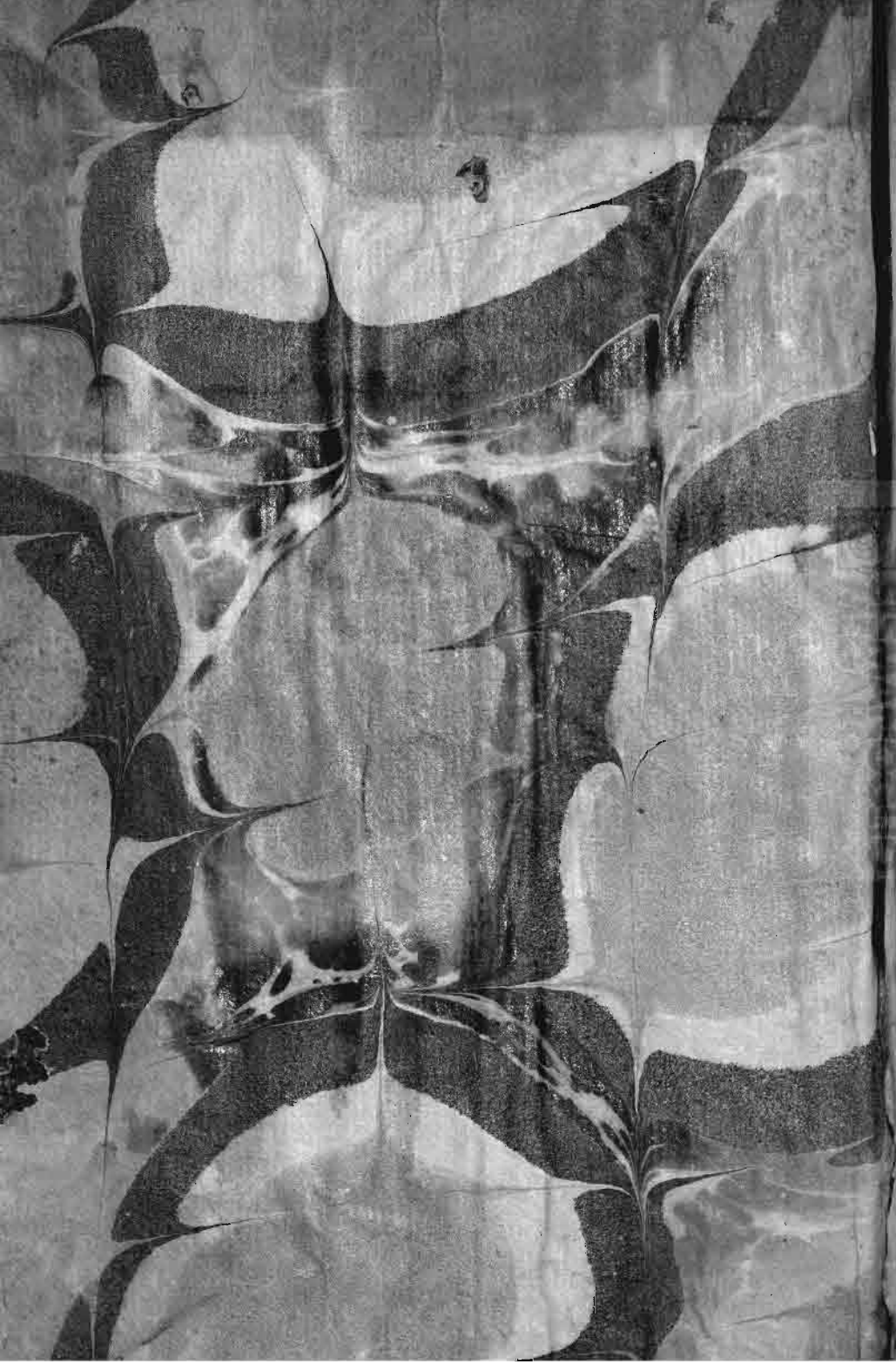

SISMANOGLIO

Handwritten text in cursive script, likely a signature or title, located on the right page of the open book.

Προφύλλο Παναγιώτου
Μεγίστου & προσφύλλο
29ης 1893 ημερομηνία 4

1915

1893

22

LIBRARY OF THE
MICHIGAN STATE UNIVERSITY

2117
 ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ
 ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΑ
 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ,

Νυν Τρίτον εἰς χαρακτῆρα μέγαμ ἐκδο-
 θέντα, εἰς χρήσιν τῷ Δύλαβεράτων
 Γερέων, καὶ πάντων τῷ Δύσε-
 βῶν Χριστιανῶν,

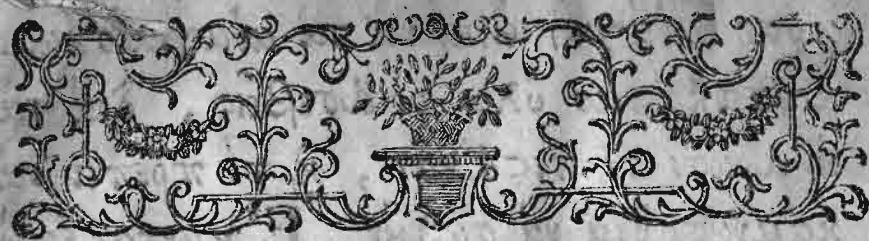
Μετὰ τῇ τῆς προσηύχης τῷ Εἰκομογραφίῳ
 ἐν ἀρχῇ τῆς Εὐαγγελίας ἐκάστου Εὐαγ-
 γελισῆ. Καὶ μετὰ πολλῆς τῆς
 ἐπιμελείας διορθωθέντα.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ. 1758.

Παρά Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι.

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

Τοῖς ἄσεβέσι Φιλαμαγνῶσαις.

Ο' ΤΥΠΟΓΡΑ'ΦΟΣ.

Τέσσαρα Ἱερὰ Εὐαγγέ-
λια εἶναι ὡσανὶ Τέσσαρα
πνευματικὰ σοιχεῖα, ἀπὸ
τὰ ὅποια σωθέτεται ὁλος ὁ
Χεισепάνυμος Κόσμος· ἢ ὡσανὶ τέσ-
σαρες μεγάλοι καὶ χρυσόρρειθροι Πο-
ταμοὶ, ὅπῃ ᾤξερχόμενοι ἀπὸ τὸν νοητὸν
Παράδεισον τῆς Τρυφῆς ποτίζουσιν ὅλην
τὴν Ὁρθόδοξον Οἰκομένην. Εἰς αὐ-
τὰ περιέχονται τὰ Ἀρθρα τῆς ὀρθῆς
Πίσεως, τὰ δόγματα τῆς ἄσεβειας,
αἱ ψυχωφελεῖς ἐντολαί, αἱ σωτηριώδεις
παραγγελίαι. Ὅθεν βλέπει πᾶς ἕνας

πόση ἀνάγκη εἶναι νὰ τὰ ἀναγινώσκωσι
καθ' ἐκάστω ὅλοι οἱ ἄσεβεῖς, διὰ νὰ
ἡξάρωσι τί πιστεύουσι, καὶ τί πρέπει νὰ
κάμνωσι διὰ νὰ σωθῶν. Ἐχοντας ἐγώ
λοιπὸν ὅλον τὸν ζῆλον νὰ ὠφελήσω κα-
τὰ πάντα τρόπον, τὸ ἐνδοξὸν Γένος τῆς
Ρωμαίων, καὶ βλέπωντας ἀπὸ τὸ ἄλλο
μέρος πῶς ἡ Καινὴ Διαθήκη, εἰς τὰς
ὁποίας περιέχονται καὶ τὰ Τέσσαρα
Εὐαγγέλια, ἀρίσκειται τυπωμένη εἰς
μικρὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον δυσκό-
λως τὸν ἀναγινώσκουσιν ὅσοι δὲν ὑπάρ-
χουσι Νέοι, ἀπεφάσισα νὰ τυπώσω
κατὰ μέρος τὰς Τέσσαρας Εὐαγγελί-
σας, πρὸς ἀκολωτέραν χρήσιν πάντων
τῆς Ὀρθοδόξου, ἱερῶς δὲ τῆς προ-
βεβηκότων εἰς ἡλικίαν, καὶ μάλιστα τῆς
ἀλαβεσάτων ἱερέων, ὅπως ἔχουσι καθ'
ἐκάστω νὰ τὰς ἀναγινώσκων εἰς τὰς ἀρ-
ρώστιας, καὶ εἰς ἄλλαις καθημεριναῖς ἀνάγ-
καις. Δεχθῆτε σὰς παρακαλῶ τὰς

καλῶ προαίρεσιν τῆς καρδίας μου, καὶ
δείξατε ἐμπρακτῶς, ὅτι ἀποδέχεσθε τὴν
προθυμίαν ὅπως ἔχω νὰ ὠφελῶ παντοίοις
τρόποις τὸ ὑπέρλαμπρον Γένος σας.
Ἐρρώσθε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κ Α Τ Α

ΜΑΤΘΑΙΟΝ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, α. ι.

1 **Β**ίβλος Γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαβὶδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ · Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ · Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰσάκ, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ.

3 Ἰσάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ · Φαρές δὲ ἐγέννησε τὸν Εὐρώμ · Εὐρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ.

Α 4

4 Α'

8 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

4 Α'ράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'μιραδάβ ·
Α'μιραδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασωὺ ·
Ναασωὺ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλωὺν ·

5 Σαλωὺν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοοζ ἐκ τῆς
Ρ'αχάβ · Βοοζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ω'βηδ ἐκ
τῆς Ρ'αθ · Ω'βηδ δὲ ἐγέννησε τὸν Γεσσαί ·

6 Γεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβίδ τὸν
Βασιλέα · Δαβίδ δὲ ὁ Βασιλεὺς ἐγέννησε
τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τῆ Οὐρίας ·

7 Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ρ'οβοάμ ·
Ρ'οβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'βιά · Α'βιά δὲ
ἐγέννησε τὸν Α'σά ·

8 Α'σά δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'ωσαφάτ ·
Γ'ωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'ωράμ · Γ'ωράμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ο'ζίαμ ·

9 Ο'ζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'ωάθαμ ·
Γ'ωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'χάζ · Α'χάζ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ε'ζεκίαμ ·

10 Ε'ζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μαμασ-
σῆ · Μαμασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'μὼν ·
Α'μὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'ωσίαν ·

11 Γ'ωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Γεχορίαν,
καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς ἐπὶ τῆς μετοικεσίας
Βαβυλῶνος ·

12 Μετὰ δὲ τῷ μετοικεσίᾳ Βαβυλῶ-
νος,

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 9

μος, Γεχορίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ ·
Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ ·

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'βισδ' ·
Α'βισδ' δὲ ἐγέννησε τὸν Ε'λιακείμ · Ε'λια-
κείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'ζώρ ·

14 Α'ζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ ·
Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Α'χείμ · Α'χείμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ε'λισδ' ·

15 Ε'λισδ' δὲ ἐγέννησε τὸν Ε'λεάζαρ ·
Ε'λεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθαί · Ματ-
θαί δὲ ἐγέννησε τὸν Γακώβ ·

16 Γακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Γ'ωσήφ,
τὸν ἀνδρα Μαρίας, ἧς ἡς ἐγεννήθη Ἰη-
σους, ὁ λεγόμενος Χριστός ·

17 Πᾶσαι ἔμ αι γεμεαὶ ἀπὸ Α'βραάμ
ἕως Δαβίδ, γεμεαὶ δεκατέσσαρες · καὶ ἀπὸ
Δαβίδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος,
γεμεαὶ δεκατέσσαρες · καὶ ἀπὸ τῆς μετοικε-
σίας Βαβυλῶνος ἕως τῆς Χρυσῆς, γεμεαὶ
δεκατέσσαρες ·

18 Τῆ δὲ Ἰησῆ Χρυσῆ ἡ Γέννησις ἔ-
τος ιω' · Μηνεὺς δὲ τῆς μηνὸς αὐ-
τῆς Μαρίας τῆς Γ'ωσήφ, πρὶν ἢ σιωπῆσαι
αὐτὴς, ὡς ἔστιν ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πρύ-
ματος Α'γίου ·

ΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτῷ ἐνθυμηθέντος, ἶδὼς Ἀγγελος Κυρίου κατ' ὄμαρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκα σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γενησὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

21 Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22 (Ταῦτο δὲ ὅλον γέγομεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος·

23 Ἰδὼς ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσῃσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἀγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐκ ἐγίνωσκειν αὐτῇ, ἕως ὅτε τέκε τὸν υἱόν αὐτῆς, τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦ.

Κ Ε.

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, β'. 2.

1 **Τ**ΟΥ δὲ Ἰησοῦ γενηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδης τοῦ Βασιλέως, ἶδὼς Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγέροντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Πᾶς τις ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας; εἶδομεν γὰρ αὐτῷ τὸν ἀστὲρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπιυνθάνετο παρ' αὐτῶν, πᾶς ὁ Χριστὸς γεμνᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· ὅπου γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, ὀδυνῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἔξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμαίνει τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.

8 Καὶ

12 ΕΤ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ

8 Καὶ πέμψας αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ ,
εἶπε · Πορεύεσθε , ἀκριβῶς ὁδεύσατε
περὶ τῶ παιδίου · ἐπαρὲ δὲ εὗρητε , ἀπαγ-
γείλατέ μοι , ὅπως καὶ γὼ ἐλθὼν προσκυ-
νήσω αὐτῷ .

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τῶ Βασιλέως , ἐπο-
ρεύθησαν · καὶ ἰδὼς , ὁ ἀσὴρ , ὃν εἶδον ἐν τῇ
ἀματολῇ , προῆγεν αὐτὰς , ἕως ἐλθὼν εἰς
ἐπαύω δ' αὐτὸν τὸ παιδίον .

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα , ἐχάρησαν
χαρὰν μεγάλῃ σφόδρα .

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν , εὗ-
ρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρός αὐ-
τῶ · καὶ πεσόντες προσεκυύησαν αὐτῷ · καὶ
ἀμείψαντες τὰς θησαυροὺς αὐτῶν , προσή-
νεγκαν αὐτῷ δῶρα , χρυσόν , καὶ λίβανον ,
καὶ σμύρναν .

12 Καὶ χρηματιζόμενοι κατ' ὅμαρ μὴ
ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην , δι' ἄλλης ὁδοῦ
ἀπεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν .

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν , ἰδὼς ,
Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὅμαρ τῷ
Ἰωσήφ , λέγων · Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ
παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτῶ , καὶ φεύγε
εἰς Αἴγυπτον · καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 13

σοι · μετὰ γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον ,
τὸ ἀπολέσαι αὐτό .

14 Ο' δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παι-
δίον , καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν νυκτός , καὶ ἀ-
πεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον .

15 Καὶ ὡς ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡ-
ρώδης · ἴμα πληρωθῇ τὸ ῥηθεῖν ὑπὸ τοῦ Κυ-
ρίου διὰ τοῦ Προφήτου , λέγοντος · Ἐξ Αἴ-
γύπτου ἐκάλεσα τὸν Ἰούδα .

16 Τότε Ἡρώδης , ἰδὼν ὅτι ἐμεπαίχ-
θη ὑπὸ τοῦ Μάγου , ἐθυμώθη λίαν · καὶ
ἀποστείλας ἀμείβε παῖτας τὰς παῖδας τὰς
ἐν Βηθλεέμ , καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεοις αὐ-
τῆς , ἀπὸ διετῶς καὶ κατωτέρω , κατὰ τὸν χρό-
νον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τοῦ Μάγου .

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθεῖν ὑπὸ Γε-
ρεμίου τοῦ Προφήτου , λέγοντος ·

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη , θρήνος καὶ
κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολὺς , Ῥαχὴλ κλαί-
ουσα τὰ τέκνα αὐτῆς · καὶ οὐκ ἠθέλε παρακλη-
θῆναι , ὅτι οὐκ εἰσὶν .

19 Τελευτήσας δὲ τοῦ Ἡρώδης , ἰδὼς ,
Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὅμαρ φαίνεται τῷ
Ἰωσήφ ἐν Αἴγύπτῳ ,

20 Λέγων · Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ

παι-

14 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

παιδίου καὶ τῷ Μητέρα αὐτῆς, καὶ πορεύ-
εῖς γὰρ ἰσραὴλ· τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητῆται
τῷ ψυχῇ τῆς παιδὸς.

21 Οὗτος δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον
καὶ τῷ Μητέρα αὐτῆς, καὶ ἦλθεν εἰς γὰρ
ἰσραὴλ.

22 Ἀκούσας δὲ, ὅτι Ἀρχέλαος βασι-
λεῦσι ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀπὸ τῆς Ἡρώδης τοῦ
Πατρὸς αὐτῆς, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν.
ζητῶντες δὲ κατ' ὅμαρ, ἀνεχώρησαν εἰς
τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν
λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ
ρήθην διὰ τοῦ Προφῆτου, ὅτι Ναζωραῖος
κληθήσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, γ'. 3.

1 **Ε**Ν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παρα-
γίγεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής,
κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικεν
γὰρ ἡ Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ.

3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ρηθεὶς ὑπὸ Ἡ-
σαίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδόν

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 15

ὁδὸν Κυρίου, ὁδοῦ ποιῆτε τὰς τρίβους
αὐτῆς.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα
αὐτῆς ἀπὸ τριχῶν καμήλας, καὶ ζώμῳ δερ-
ματίνῳ περιέτινεν τὴν ὀσφύν αὐτῆς· ἡ δὲ ῥο-
φὴ αὐτῆς ὡς ἀκρίδες καὶ μέλι ἀγρίου.

5 Τότε ἤρξατο πορεύεσθαι πρὸς αὐτὸν Ἰερο-
σόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ
περίχωρος τῆς Ἰορδάνης.

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῇ Ἰορδάνῃ ὑπὸ
αὐτοῦ, ὁμολογῶντες τὰς ἁμαρτίας αὐ-
τῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλὰς τῶν Φαρισαίων καὶ
Σαδδουκαίων ἐρχομένων ἐπὶ τὸ βάπτισμα
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γενηθήματα ἐχιδνῶν,
τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλού-
σης ὀργῆς;

8 Ποιῆσατε ἔν μοι καρπὸς ἀξίους τῆς με-
τανοίας.

9 Καὶ μὴ δόξετε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
Πατέρας ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι διώσεται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων
τέκνα ἐγγράμματα τοῦ Ἀβραάμ.

10 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίμη πρὸς τὴν ῥίζαν
τῶν δένδρων κείται· περὶ οὗτο δένδρον μὴ
ποιῶν

16 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Εἰ γὰρ ἐγὼ βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μου ἐστίν, καὶ ἐγὼ εἰμὶ ἰκαρὸς τοῦ ὑποδύνασθαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρὶ.

12 Οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωρα αὐτοῦ, καὶ συναΐξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέσῳ.

13 Τότε παραγίγνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τῷ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Εἰ γὰρ χρεία ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἐρχῃ πρὸς με;

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι· ἔτι γὰρ πρέπει ἡμῖν πληρῶσαι πάσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ ἰδὼς ἀνέωχθῆσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ Πνεῦμα τοῦ

Θεοῦ

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 17

Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερᾷ, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

17 Καὶ ἰδὼς φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἡ δόξα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, δ'. 4.

1 **Τ**ότε ὁ Ἰησοῦς ἀνέχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ μετὰ τὰς ἡμέρας τεσσαράκοιτα, καὶ ῥύκτας τεσσαράκοιτα, ὕστερον ἐπέμεινε.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπε· Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι ἔσονται ἄρτοι γέμωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτι μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορεύομαι διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν Ἀγίαν Πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτὸς ἐντελεῖται

B

περὶ

περὶ σὲ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρδσί σε, καὶ τότε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

7 Ἐφ' ἧν αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς Βασιλείας τῆς Κόσμου, καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδὼς, Ἄγγελοι προσήλθον, καὶ διηκόουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνέχωρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναεὺν τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ.

14 Ἦν γὰρ πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαΐου τῆς Προφητείας, λέγοντος·

15 Ἦν

15 Ἦν Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τῆς Ἰορδάνης, Γαλιλαία τῇ ἐξουίᾳ.

16 Ὁ λαὸς ὁ καθημέρος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθημέμοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῆς Οὐρανῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληντρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἀδελφεοί.)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ἡμᾶς ἀδελφεοὺς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ ἀθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τῆς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τῆς Πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

B 2

22 Οἱ

20 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

22 Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀφ᾽ ἑρμηνείας τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Πατέρα αὐτοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιήγεν ὅλῳ τῇ Γαλιλαίᾳ ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτοῦ, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλῳ τῇ Συρίᾳ· καὶ προσκύεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις σωμαχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σελωιαζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ε. 5.

1 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀποίξας τὸ ρόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων·

3 Μα-

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 21

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτοῖς ἐστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ.

4 Μακάριοι οἱ πενθεῖντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πενῶντες, καὶ διψῶντες τῇ δικαιοσυνῇ· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ ἑταῖοι τοῦ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ διωγόμενοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτοῖς ἐστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Οὐρανοῦ.

11 Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσιν, καὶ εἴπωσιν πᾶν πορνικὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν, ψαυόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ὥστε ὁ ἐδίωξεν τὸν Προφήτην, τὸν πρὸ ὑμῶν.

13 Ὡς ἐστὶν τὸ ἄλλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ

22 ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ

τὸ ἄλλας μωραυθῆ , ἐν τίνι ἀλιθῆσεται ; εἰς οὐδὲν ἰσχυεῖ ἔτι , εἰ μὴ βληθῶναι ἔξω , καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἀνθρώπων .

14 Ὑμεῖς ἐρε τὸ φῶς τῶ κόσμῳ · ὃ δὲ δύ-
ματα πόλις κρυβῶναι ἐπαύω ὅρας κειμένη .

15 Οὐδὲ καί σοι λύχνον , καὶ τιθεασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον , ἀλλ' ἐπὶ τῷ λυ-
χνῳ , καὶ λαμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ .

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμ-
προθεν τῆς ἀνθρώπων , ὅπως ἴδωσιν ὑ-
μῶν τὰ καλὰ ἔργα , καὶ δοξάσωσιν τὸν Πα-
τέρα ὑμῶν , τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς .

17 Μὴ νομίσῃτε , ὅτι ἤλθοι καταλύ-
σαι τὸν νόμον , ἢ τὰς Προφῆτας · οὐκ ἤλ-
θοι καταλύσαι , ἀλλὰ πληρῶσαι .

18 Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν , ἕως ἀπὸ πα-
ρέλθῃ ὁ Οὐρανός καὶ ἡ γῆ , ἰώτα ἓν , ἢ
μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τῶ νόμου ,
ἕως ἀπὸ πάντων γένηται .

19 Ὅς ἐὰν ὢν λύση μίαν τῆς ἐντολῶν
τῶτων τῆς ἐλαχίστης , καὶ διδάξῃ ὅτι τὰς
ἀνθρώπων , ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ
Βασιλείᾳ τῆς δόξης . ὃς δ' ἀπὸ ποιήσῃ καὶ
διδάξῃ , ὅτις μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ τῆς δόξης .

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 23

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν , ὅτι ἐὰν μὴ περισ-
σῶσιν ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεον τῆς Γραμ-
ματέων καὶ Φαρισαίων , οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς
τὴν Βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν .

21 Ἡκόσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις ·
Οὐ φοβέσῃς · ὃς δ' ἀπὸ φοβήσῃ , ἔμπονος
ἔσται τῇ κρίσει .

22 Εἰ γὰρ δὲ λέγω ὑμῖν , ὅτι πᾶς ὁ ὀρ-
γισόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκὴ , ἔμπονος
ἔσται τῇ κρίσει · ὃς δ' ἀπὸ εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ ῥακά , ἔμπονος ἔσται τῷ συνεδρίῳ · ὃς
δ' ἀπὸ εἴπῃ μωρὲ , ἔμπονος ἔσται εἰς τὴν γέε-
μα τῶ πυρός .

23 Εἰ ἀπὸ ὅτι προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον , καὶ κεῖ μνησθῇς , ὅτι ὁ ἀ-
δελφός σου ἔχει τι κατὰ σὲ .

24 Ἀντὶς ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροθεν
τῶ θυσιαστηρίου , καὶ ὑπάγε , πρῶτον διαλλά-
γηθι τῷ ἀδελφῷ σου , καὶ τότε ἐλθὼν προσ-
φere τὸ δῶρόν σου .

25 Ἰδοὺ δὲ ὑμῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ,
ἕως ὅτε εἴ ὃν τῇ οὐδὲ μετ' αὐτὸν · μήποτε
σε παραδῶ ὁ ἀντίδικός σου τῷ κριτῇ , καὶ ὁ κρι-
τής σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ , καὶ εἰς φυλα-
κὴν βληθῇς .

24 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

26 Ἀμὲν λέγω σοι, ὃ μὴ ᾔξελθῆς ἐκείθεν, ἕως ἂν ἀποδώσῃ τὸν ἔχρατον κοδράντην.

27 Ἡκῶσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχάσεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἥδη ἐμοίχωσε αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκαμδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σε· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῷ μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέεμμα.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκαμδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σε· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῷ μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέεμμα.

31 Ἐρρέθη δὲ, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτός λόγου πορνείας, ποιῇ αὐτὴν μοιχεῖσθαι· καὶ ὅς ἂν ἀπολελυμένῃ γαμήσῃ, μοιχεύεται.

33 Πα-

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 25

33 Πάλιν ἠκῶσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπιørκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τὰς ὀρκους σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τῷ Θεῷ.

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῷ ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τῷ μεγάλῳ Βασιλέως.

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι ὃ δυνάσαι μίαν ψίχα λόβκῳ ἢ μέλαιμα ποιῆσαι.

37 Ἐγὼ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, Ναὶ, μαι, Οὐ, ὃ· τὸ δὲ περισσὸν τῶντων, ἐκ τῷ πορνῆς ἐστὶν.

38 Ἡκῶσατε ὅτι ἐρρέθη· Ὁφθαλμὸν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὁδόντα ἀπὸ τοῦ ὁδοῦτος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀμύτις τῶν τῶν πορνῆς· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιά σου σιαγόνα, ῥέψον αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλαν.

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κολυβῆσαι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτὸν καὶ τὸ ἱμάτιον.

41 Καὶ

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἐν ,
ὑπάγε μετ' αὐτῷ δύο .

42 Τῷ αὐτῷτί σε δίδω , καὶ τὸν θέλω-
ται ἀπὸ σὲ δαμείσασθαι , μὴ ἀποστροφῆς .

43 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη · Ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου , καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν
σου .

44 Εἰγὼ δὲ λέγω ὑμῖν , ἀγαπάτε τὰς
ἐχθρὰς ὑμῶν , βύλογεῖτε τὰς καταρωμένους
ὑμᾶς , καλῶς ποιεῖτε τὰς μισούντας ὑμᾶς ,
καὶ προσδύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑ-
μᾶς , καὶ διωκόντων ὑμᾶς .

45 Ὅπως γένησθε ὡς οἱ τῷ Πατρὶ ὑ-
μῶν τῷ ἐν Οὐρανοῖς , ὅτι τὸν ἥλιον αὐτῷ
ἀντέλλει ἐπὶ πορνῆς καὶ ἀγαθῆς , καὶ βρέ-
χει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους .

46 Εἰμὶ γὰρ ἀγαπήσαντες τὰς ἀγαπών-
τας ὑμᾶς , τίμα μιστὸν ἔχετε ; ἔχι καὶ οἱ
τελῶμαι τὸ αὐτὸ ποιεῖσι ;

47 Καὶ εἰμὶ ἀπαύσθητε τὰς ἀδελφὰς ὑ-
μῶν μόρον , τί περιστὸν ποιεῖτε ; ἔχι καὶ
οἱ τελῶμαι ἔγω ποιεῖμι ;

48 Ἔσεσθε ὅτι ὑμεῖς τέλειοι , ὥστε
ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς τέ-
λειός ἐστι .

Κ Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ς'. 6.

1 **Π**ΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΙΝ ἑλεημοσύνῃ ὑμῶν
μὴ ποιῆν ἔμπροσθεν τῷ ἀνθρώ-
πῳ , πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς · εἰ δὲ μή-
γε , μιστὸν ἔκ ἔχετε παρὰ τοῦ Πατρὸς ὑ-
μῶν τῷ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς .

2 Ὅταν ἔν ποιῇς ἑλεημοσύνῃ , μὴ
σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου , ὥστε οἱ ὑποκρι-
ταὶ ποιεῖν ἐν ταῖς συναγωγαῖς , καὶ ἐν
ταῖς ρύμαις , ὅπως δοξαθῶσιν ὑπὸ τῷ
ἀνθρώπῳ · ἀμὴν λέγω ὑμῖν , ἀπέχσιν
τὸν μιστὸν αὐτῷ .

3 Σὺ δὲ ποιῶντος ἑλεημοσύνῃ , μὴ
γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου .

4 Ὅπως ἡ σου ἡ ἑλεημοσύνη ἐν τῷ
κρυπτῷ · καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν
τῷ κρυπτῷ , αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ
φανερῷ .

5 Καὶ ὅταν προσδύχῃ , ἔκ ἔσῃ ὥστε
οἱ ὑποκριταὶ · ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς , καὶ ἐν ταῖς γωμίαις τῷ πλατειῶν
ἐσώτες προσδύχουσι , ὅπως ἀπὸ φανώσι
τοῖς ἀνθρώποις · ἀμὴν λέγω ὑμῖν , ὅτι
ἀπέχσιν τὸν μιστὸν αὐτῷ .

6 Σὺ

28 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

6 Σὺ δὲ ὅταν προσέλῃ, ἔσελθε εἰς τὰ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσδεξαι τὸν Πατέρα σου, τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσδύχομενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥστε οἱ ἐθνικοὶ· δοκῶσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

8 Μὴ ὅμοιωσθε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ Πατήρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως ὅν προσδέχεσθε ὑμεῖς. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσεμέλῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σὺ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 29

καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ἡμεῖς ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ Οὐρανίος.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἔδδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ μνησθέντε, μὴ γίμεσθε, ὥστε οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποὶ· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις μνησδόμενοι· ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὴν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ μνησθὼν, ἁλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου μύλαι.

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις μνησθὼν, ἀλλὰ τὸν Πατέρα σου τὸν ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι.

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὐκ ἔτε σὴς, οὐκ ἔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, ἔδδὲ κλέπτουσιν.

21 Ὅπου

21 Ὅπως γάρ ἐστιν ὁ Θεσαυρὸς ὑμῶν , ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδίᾳ ὑμῶν .

22 Ὁ λύχνος τῷ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν ὅν ὁφθαλμός σου ἀπλῆς ᾖ , ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται .

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ποικρὸς ᾖ , ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται . εἰ ὅν τὸ φῶς τὸ ἐν σοί , σκότος ἐστὶ , τὸ σκότος πόσον ;

24 Οὐδεὶς δυνάται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει , καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐμὸς ἀμείβεταί , καὶ τῷ ἑτέρῳ καταφρονησει . ὃ διδάσκει Θεὸς δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ .

25 Διὰ τὸ τοῦ λέγω ὑμῖν , μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν , τί φάγητε , καὶ τί πίνητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν , τί ἐνδύσῃθε . ὅχι ἡ ψυχὴ πλείον ἐστὶ τῆς σφῆς , καὶ τὸ σῶμα τῷ ἐνδύματι ;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ , ὅτι οὐ σπείρουσιν , οὐδὲ θερίζουσιν , οὐδὲ σωάγουσιν εἰς ἀποθήκας , καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ Οὐρανίος τρέφει αὐτά . ὅχι ὑμεῖς μάλλον διαφέρετε αὐτοῖς ;

27 Τίς δὲ ὅξ ὑμῶν μεριμνῶν δυνάται προσ-

προθεῖναι ἐπὶ τῷ ἡλικίᾳ αὐτοῦ πῆχυν ἔμα ;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε ; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ , οὐδὲ μέλει .

29 Λέγω δὲ ὑμῖν , ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τῶν κρίνων .

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τῷ ἀγρῷ , σήμερον ὄντα , καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον , ὁ Θεὸς ὅπως ἀμφιέριμαί , ὃ πολλῶν μάλλον ὑμᾶς , ὀλιγόπιστοι ;

31 Μὴ ὅν μεριμνήσητε , λέγοντες· Τί φάγωμεν , ἢ τί πίωμεν , ἢ τί περιβαλώμεθα ;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦν . οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ Οὐρανίος ὅτι ζητεῖτε τὰ τῶν ἀπάντων .

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ , καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ , καὶ ταῦτα πάντα προσεθήσεται ὑμῖν .

34 Μὴ ὅν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὐριον· ἢ γὰρ αὐριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτοῦ· ἀρχὴν τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακίᾳ αὐτοῦ .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ζ'. 7.

1 **Μ**Η κρίνετε, ἵνα μὴ κρινῆτε.
2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε,
κρινθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρω μετράτε, ἀν-
τιμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ
σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;

4 Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀφες
ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·
καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

5 Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δο-
κὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέ-
ψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δότε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ
βάλητε τὰς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν
τῷ χοίρῳ· μήποτε καταπατήσωσιν αὐ-
τὰς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ γραφέντες
ρήξωσιν ὑμᾶς.

7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖ-
τε, καὶ εὕρεσθε· κρούετε, καὶ ἀνοίγεται
ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αὐτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ
ζη-

ζητῶν εὕρισκει, καὶ τὸ κρῶντι ἀνοίγεται.

9 Ἡ τίς ἐστὶν ἧς ὑμῶν ἀνθρώπος, ὃν
ἐὰν αἰτήσῃ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ;

10 Καὶ ἐὰν ἰχθυὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν
ἐπιδώσει αὐτῷ;

11 Εἰ δὲ ὑμεῖς, ποικροὶ ὄντες, οἴδατε
δόματα ἀγαθὰ δίδομαι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
πόσῳ μάλλον ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἔν-
ραμοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτῶσιν αὐτῶν;

12 Πάντα δὲ ὅσα ἀπὸ θέλητε ἵνα ποιῶ-
σιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἔγω καὶ ὑμεῖς ποιᾶ-
τε αὐτοῖς· ἕως γάρ ἐστιν ὁ νόμος, καὶ οἱ
Προφῆται.

13 Εἰσεέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης·
ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς
ἡ ἀπάγασα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ
εἰσὶν οἱ εἰσέρχόμενοι δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη
ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγασα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι
εἰσὶν οἱ εὐρίσκοι αὐτῇ.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφη-
τῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐν-
δύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσὶ λύκοι
ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τῆς καρπῶν αὐτῆς ἐπιγνώ-
σεθε αὐτὰς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκαμ-
θῶν ραφυλῶν, ἢ ἀπὸ ῥιβόλων σῦκα;

17 Οὕτω παῦ δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς
καλὸς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρπὸς
πονηρὸς ποιεῖ.

18 Οὐ δυνάταται δένδρον ἀγαθὸν καρ-
πὸς πονηρὸς ποιεῖν, ἔδὲ δένδρον σαπρὸν
καρπὸς καλὸς ποιεῖν.

19 Παῦ δένδρον μὴ ποιεῖν καρπὸν κα-
λὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἄραγε ἀπὸ τῆς καρπῶν αὐτῆς ἐ-
πιγνώσεθε αὐτὰς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύ-
ριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς
Οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ
Πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἔρξάν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ· Κύριε Κύριε, οὐ τὸ σὺ ὁνόματι
προεφητεύσαμεν, καὶ τὸ σὺ ὁνόματι δαι-
μόνια ἔξεβάλομεν, καὶ τὸ σὺ ὁνόματι δυ-
νάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι
ἔδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς ὁ ἐν ὅσις ἀκούει τοὺς λόγους
τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτάς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀν-
δρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτῆς ἐπὶ τῇ πέτρᾳ.

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ
ποταμοί, καὶ ἐπρόδυσαν οἱ ἄγριοι, καὶ προ-
σέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔκ' ἔπεσε· τε-
θεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τῇ πέτρᾳ.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων τοὺς λόγους τού-
τους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτάς, ὁμοιωθήσεται
ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἄμμῳ.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ
ποταμοί, καὶ ἐπρόδυσαν οἱ ἄγριοι, καὶ προσέ-
κοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ
πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγέρετο ὅτε σιωπετέλεσεν ὁ Ἰη-
σοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἔξεπλήσθησαν οἱ ὄ-
χλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆς.

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτὰς ὡς ἔξα-
στίαν ἔχων, καὶ ἔχ' ὡς οἱ Γραμματεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Η. 8.

1 **Κ**Αταβαίτι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὄρας ,
ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί .

2 Καὶ ἰδὼς λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει
αὐτῷ , λέγων . Κύριε , ἐὰν θέλῃς , διώ-
σαι με καθαρίσαι .

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα , ἥψατο αὐ-
τὸν ὁ Ἰησοῦς , λέγων . Θέλω , καθαρίζου-
τι . Καὶ δι' αὐτοῦ ἐκαθαρίσθη αὐτὸς ἡ λέ-
πρα .

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς . Οὐρα μη-
δεμί εἶπης . ἀλλὰ ὕπαγε , σεαυτοῦ δείξου
τῷ ἱερεῖ , καὶ προσέμεγε τὸ δῶρον , ὃ προσέ-
ταξε Μωσὴς , εἰς μαρτύριον αὐτοῖς .

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερ-
ναῦν , προσῆλθεν αὐτῷ Ἐκατόμταρχος
παρακαλῶν αὐτόν ,

6 Καὶ λέγων . Κύριε , ὁ παῖς μου βέ-
βληται ἐν τῇ οἰκίᾳ Παραλυτικός , δεινῶς
βασανιζόμενος .

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς . Εἰ γὰρ ἐλ-
θὼν θεραπεύσω αὐτόν .

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἐκατόμταρχος ,
εἶπεν . Κύριε , ἐγὼ εἰμι ἰκανὸς ἵνα μὴ ὑπὸ
τῷ

τῷ σέγγλῳ εἰσελθῇς , ἀλλὰ μόρον εἶπέ λό-
γον , καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου .

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι ὑπὸ ὄψι-
σιν , ἔχω ὑπ' ἐμαυτοῦ γρατιώτας . καὶ
λέγω τέτῳ , Πορεύθητι , καὶ πορεύεται .
καὶ ἄλλῳ , Ἔρχου , καὶ ἔρχεται . καὶ τῷ δούλῳ
μου , Ποίησον τέτῳ , καὶ ποιεῖ .

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς , ἐθαύμασε , καὶ
εἶπε τοῖς ἀκολουθούσιν . Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ,
οὐδέ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτῳ πίστις εὑροῦ .

11 Λέγω δὲ ὑμῖν , ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἁ-
ματολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν , καὶ ἀνακληθή-
σονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Οὐρανοῦ .

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς Βασιλείας ἐκβλήθη-
σονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἑξώτερον . ἐκεῖ ἔ-
σται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων .

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ἐκατόμταρ-
χῳ . Ὑπαγε , καὶ ὡς ἐπίστρεψας , γενηθήτω
σοι . Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐ-
κείνῃ .

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν
Πέτρον , εἶδε τὴν πενθεράν αὐτοῦ βεβλη-
μένην καὶ πυρέσσουσαν .

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς , καὶ
ἀφῆ-

ἀφῆκεν αὐτῷ ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ δινκόμεν αὐτοῖς.

16 Ὁ ψίας δὲ γενομένης προσπύεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἔξεβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθεῖν διὰ Ἡσαΐας τῷ Προφῆτῃ, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάρυνσεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλὰς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς Γραμματέας, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου εἴμι ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεὰς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσουσιν· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πᾶν τι καὶ κεφαλὴν κλίμην.

21 Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίβουλον μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν Πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι, καὶ ἄφες τὰς μεκρὰς θάψαι τὰς ἐαυτοῦ μεκρὰς.

23 Καὶ ἐμβαίῃ αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἀκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἰδὼν, σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, αὐτὸς δὲ ἐκάθισεν.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγείραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπέτίμηκε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπὸς ἐστιν ὁτος, ὅτι καὶ οἱ ἀνέμοι, καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσιωῶν, ὑπνώτησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μηνείων ἔξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινα παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

29 Καὶ ἰδὼν ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ὑμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἤλθες ὧδε πρὸ καιρῶν βασανίσαι ἡμᾶς;

30 Ἡμεῖς δὲ μακραὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

40 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίβουλον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλλω τῷ χοίρῳ.

32 Καὶ εἶπερ αὐτοῖς· Ὑπάγετε· Οἱ δὲ ἄνελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλλω τῷ χοίρῳ. Καὶ ἰδὼς, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῷ χοίρῳ καὶ τῷ κρημνῷ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.

33 Οἱ δὲ βόσκοιτες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῷ δαιμονιζομένῳ.

34 Καὶ ἰδὼς, πᾶσα ἡ πόλις ἔκλινεν εἰς σωματίησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλουν, ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Θ'. 9.

1 **Κ**Αὶ ἐμβαὲς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδὼς, προσέφερον αὐτῷ Παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτοῦ, εἶπε τῷ Παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον, ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 41

3 Καὶ ἰδὼς, τινὲς τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτοῦ, εἶπε· Ἰμα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε ποικρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γὰρ ἐστὶν δύκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι καὶ περιπάτει;

6 Ἰμα δὲ εἰδότες, ὅτι ἔκκλισιν ἔχει ὁ Τίος τῷ ἀνθρώπῳ ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιεῖν ἁμαρτίας. (τότε λέγει τῷ Παραλυτικῷ·) Ἐγερθεὶς ἄρῃσθ τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἔκκλισιν τοιαύτῳ τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκείθεν, εἶδεν ἀνθρώπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελῳρίῳ, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀφασάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνακαιμένον ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὼς, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρ-

42 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, σωσάμενοι τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διὰ τί μὴ τῷ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐδίδει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

12 Οὗ δὲ Ἰησοῦς ἀκούς, εἶπερ αὐτοῖς· Οὐ χρεία ἔχουσιν οἱ ἰσχυροὶ ἰαθεῖν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

13 Πορεύθεντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν· Ἐλεον θέλω, καὶ ὁ θυσιάσῃ· ὁ γὰρ ἤλθου καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλούς εἰς μετανοίαν.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης, λέγοντες· Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι μνησθόμεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ μνησθῶσι;

15 Καὶ εἶπερ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ διώκεται οἱ υἱοὶ τοῦ θυμῶντος περθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῷ ἐστὶν ὁ θυμῆς; ἐλθούσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτοῦ ὁ θυμῆς, καὶ τότε μνησθήσονται.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκας ἀγράψα ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον ὀπίσθῃ γίνεται.

17 Οὐ-

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 43

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον μένον εἰς ἀσκὸς παλαιός· εἰδὲ μήγε, ῥήγνυσται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολυταῖ· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον μένον εἰς ἀσκὸς καινός, καὶ ἀμφότεροι σωτηρεύονται.

18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλῶντος αὐτοῖς, ἰδὼς, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθες τῷ χεῖρά σου ἐπ' αὐτῷ, καὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

20 (Καὶ ἰδὼς, γυνὴ αἰμορρῶδσα δώδεκα ἔτη, προσελθούσα ὀπίσθῃ, ἥψατο τοῦ κραστέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

21 Ἐλέγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἥψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22 Οὗ δὲ Ἰησοῦς ἐπισταθεὶς, καὶ ἰδὼν αὐτῇ, εἶπε· Θάρσει θυγάτηρ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος, καὶ ἰδὼν τὰς αὐλητάς, καὶ τὸν ὄχλον θυροβόμενον,

24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· ὁ γὰρ

ἀπέ-

ἀπέθαμε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καὶ θάψει. Καὶ κατεγέλων αὐτῆς.

25 Ὅτε δὲ ᾤξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ᾤξελθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γλῶσσαν ἐκεῖνην.

27 Καὶ παράγουσι ἐκείθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κρᾶζοντες, καὶ λέγοντες· Εἰλήσῃς ἡμᾶς Υἱὲ Δαβίδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δινώμαι τῶτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἤψατο τῷ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γένηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνέψαχθῃσαν αὐτῷ οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐμεβεβλήσαντο, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁράτε μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ δὲ ᾤξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῷ δὲ ᾤξερχομένῳ, ἰδὼν προσήμεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ἐκβληθέντος τῷ δαιμονίῳ, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμαζαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη ὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῷ δαιμονίῳ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας, καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτοῦ, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τὰς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

38 Δεήσῃτε οὖν τῷ Κυρίῳ τῷ θερισμῷ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

1 **Κ**ΑΙ προσκαλεσάμενος τὰς δώδεκα μαθητὰς αὐτῶν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ἡγεῖν πρὸς πάντα τὰ ἀκαθάρτα, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ἔστι ταῦτα· Πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Γάβριηλ ὁ τῷ Ζεβεδαίου, καὶ Γωαμήνης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ Τελώνης· Γάβριηλ ὁ τῷ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαίου ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος.

4 Σίμων ὁ Καμαρίτης, καὶ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδὼς αὐτόν.

5 Τούτων τὰς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρείτης μὴ εἰσέλθῃτε.

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

7 Πορεύόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες·

τες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀσθενέοντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, μεκρὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτήσῃθε χρυσόν, μηδὲ ἀργύρον, μηδὲ χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πήραμι εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδους· ἄξιός γάρ ἐστι ὁ ἐργάτης τῆς προφῆας αὐτοῦ εἶναι.

11 Εἰς ἡν δ' αὖ πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ζητεῖτε τίς ἐκεῖ ἄξιός ἐστι· καὶ ἐκεῖ μένατε ἕως αὖ ζητεῖτε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάζεσθε αὐτήν.

13 Καὶ ἐὰν μὲν ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἡ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιγραφῆτω.

14 Καὶ ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τῆς λόγου ὑμῶν, ἔξερχόμενοι τῆς οἰκίας, ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτιμάξατε τὸν κοριοστὸν τοῦ ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀμεινότερον ἔσται

γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. γίνεσθε ὅτι φόβηται ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων· παραδώσασιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συναγώγια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαρτυρώσασιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ Βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδώσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσετε πῶς, ἢ τί λαλήσετε· δοξάζεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλῆντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τῷ Πατρὶ ὑμῶν, τὸ λαλῆν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ Πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαμαρτύνονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσασιν αὐτούς.

22 Καὶ ἔσεσθε μισθίμεροι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὀνομάμα· ὁ δὲ ὑπομείρας εἰς τέλος, ὅπως σωθήσεται.

23 Ὅταν

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τινὲν ἄλλην. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τῆς Ἰσραὴλ ἕως αὐτοῦ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τοῦ διδάσκαλου, ὅδε δὲ ὁ δῆλος ὑπὲρ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δῆλος ὡς ὁ Κύριος αὐτοῦ· εἰ τοῦ οἰκοδεσπότου Βεελζεβούλ ἐκάλεσαν, πόσω μάλλον τὰς οἰκίας αὐτοῦ;

26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· ὅδε γὰρ ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ ὅτι ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ ὃ γινώσκεται.

27 Ὅτι λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἵπατε ἐν τῇ φωτί, καὶ ὃ εἰς τὸ ὅτι ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῆς ἀποκταίνοντος τὸ σῶμα, τινὲς δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μάλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γέεννῃ.

29 Οὐχὶ δύο ἀσάριον ἀσάριον πωλεῖται,

D

ται,

ται, καὶ ἐν δὲ αὐτῷ ἔπεσεται ἐπὶ τὴν γλῶσσαν, αὐτὸς τὸ Παῦρος ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ ῥίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠεριθμημένοι εἰσὶ.

31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν ἔρξαι δύνωμεν διαφέρειτε ὑμεῖς.

22 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τὸ ἐν ὕδασι.

33 Ὅστις δ' ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τὸ ἐν ὕδασι.

34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰς ἡλύον ἐπὶ τὴν γλῶσσαν· ἐκ ἡλύου βαλεῖν εἰς ἡλύον, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον καὶ τὸ Παῦρος αὐτῷ, καὶ θυγατέρα καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, καὶ συμφύω καὶ τῆς πενθεράς αὐτοῦ.

36 Καὶ ἔχθροί τινες ἀνθρώπων οἱ οἰκιστοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φίλων Πατέρα καὶ Μητέρα ὑπὲρ ἐμε, ἐκ ἑστὶ μου ἄξιος· καὶ ὁ φίλων ἡμῶν καὶ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμε, ἐκ ἑστὶ μου ἄξιος.

38 Καὶ

38 Καὶ ὅς ἐλαμβαίει τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, ἐκ ἑστὶ μου ἄξιος.

39 Ὁ ἄνθρωπος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτὴν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔμεκεν ἐμὲ, ὀρήσει αὐτὴν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος Προφήτην εἰς ὄνομα Προφήτου, μισθὸν Προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὅς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τοῦ μικροῦ τῶν ποτηρίων ψυχῆς μόρον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ια. ιι.

1 **Κ**Αὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τὸ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκράσας ἐν τῇ δεσμω-

τηρίω τὰ ἔργα τῶ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 Εἶπερ αὐτῶ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπερ αὐτοῖς· Πορεύθετε ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννη ὅτι ἀκούετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, μεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ ἀναγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκαμδαλιῶται ἐν ἐμοί.

7 Τότε τῶν δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἔξηλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλεύόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἔξηλθετε ἰδεῖν; ἀνθρώπου ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένου; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν.

9 Ἀλλὰ τί ἔξηλθετε ἰδεῖν; Προφήτην; μαί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον Προφήτην.

10 Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται·
Ἰδοὺ,

Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγὴνέσθαι ἐν γενητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννης τῆς Βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ὁρατῶν, μείζων αὐτῶν ἐστιν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιάσεται ἄρπάζουσιν αὐτήν.

13 Παῖτες γὰρ οἱ Προφῆται καὶ ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου προσεφθέτασαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτὸς ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω.

16 Τίμι δὲ ὁμοιώσω τὴν γερασὺ ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωμῶσι τοῖς ἐταίροις αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν· Ὁυλῆσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσαθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψαθε.

18 Ἡλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίειν, μήτε πίνειν, καὶ λέγουσιν· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἡλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίειν καὶ πίνειν, καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος

54 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

προς Φάγος καὶ οἰροπότης, τελωρῶν φίλος
καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
τῆς τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὁμιλεῖν τὰς πόλεις,
ἐν αἷς ἐγέροντο αἱ πλείους διυνάμεις αὐ-
τῆς, ὅτι ἐμετερόνησαν.

21 Οὐαὶ σοὶ Χοραζὶν, καὶ σοὶ Βηθσαι-
δαμ, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγέροντο
αἱ διυνάμεις αἱ γερόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι
αὐτὴ ἐν σάκκῳ καὶ ὡποδῶ μετερόνησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναὺμ, ἡ ἕως τῆς ὄ-
ραυς ὑψωθείσα, ἕως ἃς καταβιβασθῇ·
ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγέροντο αἱ διυνάμεις
αἱ γερόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν αὐτὴ μέχρι
τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδό-
μων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως,
ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογῶμαί σοι, Πά-
τερ, Κύριε τῆς ὄραυς καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀ-
πέκρυψας τούτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν,
καὶ ἀπεκαλύψας αὐτὰ μηπίοις.

26 Ναὶ

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. 55

26 Ναὶ ὁ Πατήρ, ὅτι ὅπως ἐγέμετο
δόξα ἐμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πα-
τρός μου· καὶ ὅστις ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ
μὴ ὁ Πατήρ· ὁ δὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγι-
νώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέλῃται ὁ
Υἱός ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶν-
τες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀνάπαύσω
ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπει-
νὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ ὀύρησέτε ἀνάπαυσιν ταῖς
ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου ἥσυχός, καὶ τὸ φορ-
τίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ιβ'. 12.

1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰη-
σοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῆς πορεί-
ων· οἱ δὲ μαθῆναι αὐτῶς ἐπαίμασαν, καὶ
ἤρξαντο τίλλειν στάχτας, καὶ ἐόθειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐ-
τῷ· Ἰδὼ, οἱ μαθῆναι σε ποιεῖσιν ὃ ὃν ἐ-
ξέστι ποιεῖν ἐν Σαββάτῳ.

D 4

3 Ο'

56 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

3 Ο' δὲ εἶπεν αὐτοῖς · Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπέμψατο αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτῶ;

4 Πῶς εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐφαγον, ὃς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτοῖς φαγεῖν, ὅδε τοῖς μετ' αὐτῶ, εἰ μὴ τοῖς Ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἡ' οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς Σάββασι οἱ Ἱερεῖς ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Σάββατου βεβηλόσιν, καὶ ἀναιτίοι εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τὰ ἱερὰ μείζων ἐστὶν ὧδε.

7 Εἰ δὲ ἐγνώκατε τί ἐστιν · ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἀπὸ κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.

8 Κύριος γάρ ἐστι καὶ τοῦ Σαββάτου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

9 Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν σιναγωγὴν αὐτῆς.

10 Καὶ ἰδὼς, ἄνθρωπος ἦν τῷ χεῖρα ἔχων ξηράν · καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες · Εἰ ἔστι τοῖς Σάββασι θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ.

11 Ο' δὲ εἶπεν αὐτοῖς · τίς ἐστὶν ὃς ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἔχει πρόβατον ἓν, καὶ
ἐὰν

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 57

ἐὰν ἐμπέσῃ τὸ τοῖς Σάββασι εἰς βόθυνον, οὐκ ἔτι κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγείρει;

12 Πόσω οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε ἔστι τοῖς Σάββασι καλῶς ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ · Ἐκτερομὴν τῷ χεῖρά σου, καὶ ἄρξαι καὶ ἀποκατεστάθῃ ὑγιής, ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβέβηκεν ἔλαβον κατ' αὐτῷ ἄρτους, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

15 Ο' δὲ Ἰησοῦς γινῶσκας ἀνέχωρσεν ἐκεῖθεν · καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανεροῦν αὐτῶν ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος ·

18 Ἰδὼς, ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέτισα · ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν ἐδόκησεν ἡ ψυχή μου · θήσω τὸ Πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσει τοὺς ἔθνησιν ἀπαγγελεῖ.

19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάζει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τῷ φωνῇ αὐτοῦ.

20 Κάλαμον σωτηριζόμενον ὃ κατεά-
ξει, καὶ λίθον τυφόμενον ὃ σβέσει, ἕως αὐ-
τὴν ἐκβάλῃ εἰς ῥίχον τῶν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔσθην ἐλ-
πίδου.

22 Τότε προσκλήθη αὐτὸν δαιμονιζό-
μενος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐπελάμβανεν
αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λα-
λεῖν καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ᾄδοντες πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ
ἐλεγον· Μήτι ἐστὶς ἐν σοὶ ὁ Υἱὸς Δαβὶδ;

24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκέσαντες, εἶ-
πον· Οὗτος ὃς ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ-
μὴ ἐν τῷ Βεελζεβὺλ ἀρχόντι τῷ δαιμο-
νίῳ.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις
αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία με-
ριοθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημίζεται· καὶ πᾶσα
πόλις ἢ οἰκία μεριοθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ὃ
καταθήσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ σαταμᾶς τὸν σαταμᾶν ἐκ-
βάλλει, ἐφ' ἑαυτόν ἐμερίσθην· πῶς ὅμως κα-
ταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια, οἱ Υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίμῃ ἐκβάλ-
λουσιν;

λαοὶ; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κρι-
ταί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Πνεύματι Θεοῦ ἐκ-
βάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

29 Ἡ δὲ πῶς διώκεται τις εἰσελθεῖν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δέσῃ τὸν ἰσχυ-
ρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει;

30 Ὅ μὴ ὡς μετ' ἐμῶν, κατ' ἐμῶν ἐστί·
καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῶν, σκορπίζει.

31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἀμαρ-
τία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀν-
θρώποις· ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία
ὃς ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὃς ἀνὴρ εἶπεν λόγον καὶ τὸ Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἀνὴρ
εἶπεν καὶ τὸ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, ὃς ἀ-
φεθήσεται αὐτῷ ὅτε ἐν τῷ αἵματι, ὅτε ἐν
τῷ μέλλοντι.

33 Ἡ δὲ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ
τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ
δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σα-
πρὸν· ἐκ γὰρ τὸ καρπὸς τὸ δένδρον γινώ-
σκεται.

34 Γερμήματα ἐχιδνῶν, πῶς διώκοντες ἀγαθὰ λαλεῖν, πομῆροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τῆς περισσότου τῆς καρδίας τὸ εἶδος λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ τῆς ἀγαθῆς θησαυρῆς τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ πομῆρὸς ἀνθρώπος ἐκ τῆς πομῆρῆς θησαυρῆς ἐκβάλλει πομῆρὰ.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι παῖ ρῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἀνθρώποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτῆς λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τῆς λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῆς λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν αὐτοὶ τῆς Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γερεὰ πομῆρὰ καὶ μοιχαλὶς σαρμῶν ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον ὃ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῆ τῆς Προφῆτης.

40 Ὡς γὰρ ἡ Ἰωῆς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κῆτης ῥεῖς ἡμέρας καὶ ῥεῖς νύκτας· ὥτως ἔσται ὁ Υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ῥεῖς ἡμέρας καὶ ῥεῖς νύκτας.

41 Ἀνδρες Νινυῖται ἀνίστασθαι ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατα-

κριθῶσιν αὐτῷ· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωῆ· καὶ ἰδὲ, πλείον Ἰωῆ ὧδε.

42 Βασίλισσα Νότι ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακριθεῖ αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῆς περάτου τῆς γῆς ἀκῆσαι τῷ σοφίᾳ Σολομῶντος· καὶ ἰδὲ, πλείον Σολομῶντος ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκαθαρτὸν πνεῦμα ᾄξῃ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, διέρχεται διὰ ἀνύδρων τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ᾄξην. Καὶ ἔλθον, εὑρίσκει οχλαζόντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει μετ' αὐτῆς ἑπτὰ ἕτερα Πρῶματα πομῆρότερα αὐτῆς, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίρεται τὰ ἔσχατα τῆς ἀνθρώπου ἐκείνης χείρονα τῆς πρώτου. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πομῆρᾷ.

46 Ἐν τῇ αὐτῇ λαλήσας τοῖς ὄχλοις, ἰδὲ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς εἰσῆλθον ἔξω, ζητῶντες αὐτῷ λαλήσαι.

62 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

47 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν, ζητῶντές σοι λαλήσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίμες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, εἶπε· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50 Ὅστις γὰρ ἀμείψωσιν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφός, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ιγ. 13.

1 **Ε**Ν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τῇ θάλασσᾳ.

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον ἐμβαίνειν καθεῖσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰσῆκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων· Ἰδοὺ, ἔξηλθετε ὁ πτερυγὸς τῶ πτερύρου.

4 Καὶ ἐν τῷ πτερύρῳ αὐτοῦ, ἃ μὲν

ἔπε-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. 63

ἔπεσε παρὰ τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἦλθε τὰ πτερυγία, καὶ κατέφαγεν αὐτά.

5 Ἀλλὰ δὲ ἔπεσε ἐπὶ τὰ περὶ ὁδὸν, ὅπου οὐκ εἶχε γλῶττι πολλή· καὶ ἀνέβη ἔξω μέτελε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἡλίος δὲ ἀνὰ τεύχος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ξηραίνθη.

7 Ἀλλὰ δὲ ἔπεσε ἐπὶ τὰς ἀκαμθὰς, καὶ ἀνέβησαν αὐτὰς ἀκαμθᾶν, καὶ ἀπέπριξαν αὐτά.

8 Ἀλλὰ δὲ ἔπεσε ἐπὶ τῇ γλῶττι καλῇ, καὶ ἐδίδε καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει, ἀκούτω.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινώσκειν τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ, ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐδόται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λα-

λαλῶ, ὅτι βλέπομτες εἰ βλέπεσι, καὶ ἀκούομτες εἰ ἀκούσι, εἰδὲ σωθῶσι.

14 Καὶ ἀναπληρῶται ἐπ' αὐτοῖς ἡ Προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· Ἀκούη ἀκούετε, καὶ εἰ μὴ σωθῆτε· καὶ βλέπομτες βλέψετε, καὶ εἰ μὴ ἴδῃτε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τῶ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὤσι βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐκάμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὤσι ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ σωθῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπεσι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ Προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν καὶ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι καὶ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς εἰ ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τῆς σπειρομένης.

19 Παντὸς ἀκούματος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ σωιέμετος, ἔρχεται ὁ πομῆρ, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ὁ τὸν λόγον οὐ παρατὴν ὁδὸν ἀπαρεῖς.

20 Οὗ δὲ ἐπὶ τὰ περὶ ὧν ἀπαρεῖς, ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ οὐδὲ μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν.

21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, οὐδὲ σκαμδαλίζεται.

22 Οὗ δὲ εἰς τὰς ἀκαμίας ἀπαρεῖς, ὁ τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τῆς αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τῆς πλάνης συμπρίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 Οὗ δὲ ἐπὶ τὴν γλῶττιν καλῶ ἀπαρεῖς, ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ θυμῶν· ὅς δὲ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἕκαστος, ὁ δὲ ἐξήκοῦτα, ὁ δὲ ἰσχυροῦτα.

24 Ἄλλω παραβολῇ παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοιωθῆναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπειρομένῳ καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ τῷ καθύδρῳ τῆς ἀνθρώπου, ἦλθεν αὐτῷ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζανία ἀπὸ μέσου τῆς σίτης, καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χορτός, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζανία.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τῆς οἰκο-

δεσπότῃ, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ὅχι καλὸν
σπέρμα ἑσπερας ἐν τῷ σῶ ἄρῳ, πόθεν
ὅν ἔχει τὰ ζιζανία;

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἀνθρώ-
πος τὸ ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐ-
τῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν
αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὐ· μήποτε συλλέ-
γουτες τὰ ζιζανία, ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς
τὸν σῖτον.

30 Ἀφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρω
μέλει τὸ θερισμὸς· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῷ θε-
ρισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶ-
τον τὰ ζιζανία, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας,
πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον
συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλω παραβολῇ παρέθηκεν αὐ-
τοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς
ἑραμῶν κόκκῳ σιμάπεως, ὃν λαβὼν ἀν-
θρώπος ἑσπερεν ἐν τῷ ἄρῳ αὐτῷ.

32 Ὁ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν
σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μείζον τῶν
λαχαφῶν ἐστὶ· καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε
ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τῷ ἔραμῳ, καὶ κατασκη-
ρῇ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῷ.

33 Ἀλ-

33 Ἄλλω παραβολῇ ἐλάλησεν αὐ-
τοῖς. Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς ἑραμῶν
ζύμῃ, ἣν λαβὼσα γυνὴ ἐκρύψεν εἰς ἀλεύ-
ρον σάτα ἴσα, ἕως ἃ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν
παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παρα-
βολῆς ὅχι ἐλάλει αὐτοῖς.

35 Ὅπως πληρώθη τὸ ρηθεῖν διὰ τοῦ
Προφήτου, λέγοντος· Ἀρμίζω ἐν παρα-
βολαῖς τὸ νόημα μου· ἐρόξομαι κεκρυμμένα
ἐπὶ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφίεις τὸς ὄχλους, ἦλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσήλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν
τὴν παραβολὴν τῆς ζιζανίας τῷ ἄρῳ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὁ δὲ ἄρῳς, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ
καλὸν σπέρμα, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τῆς βασι-
λείας· τὰ δὲ ζιζανία, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πο-
νηροῦ.

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτῶν, ἐστὶν
ὁ Διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τῆς
αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταί, ἄγγελοί εἰσιν.

Ε 2

40 Ως

68 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

40 Ὡς περ εἰς συλλέγεται τὰ ζιζάνια ,
καὶ πυρὶ κατακαίεται · ὅπως ἔσται ἐν τῇ σω-
τελείᾳ τῶ ἀιώρος τῶτος.

41 Ἀποστείλει ὁ Υἱὸς τῶ ἀνθρώπου τὰς
ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκαμνῶτα, καὶ τὰς
ποιρνίας τῶ ἀνθρώπου.

42 Καὶ βαλεῖσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον
τῶ πυρός · ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶ ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ
ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶ Πατρὸς αὐτοῦ.
Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει, ἀκούτω.

44 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶ
ἔρανος θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ,
ὃν ὁρῶν ἄνθρωπος ἐκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς
χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει,
πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶ
ἔρανος ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητῶντι κα-
λὸς μαργαρίτας.

46 Ὁ δὲ ὁρῶν ἓνα πολύτιμον μαργα-
ρίτῳ, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα ἔ-
χε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶ
ἔρα-

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 69

ἔρανος σαγυῇ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασ-
σαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγῆσθαι.

48 Ἡμεῖς, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάζου-
μεν ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες,
συνέλεξαι τὰ καλά εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σα-
πρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ σωτελείᾳ τῶ ἀιώ-
ρος · ὅτε ἐλθούσιν οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορι-
σὶ τὰς πορνίας ἐκ μέσσω τῶ δικαίῳ.

50 Καὶ βαλεῖσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμι-
νον τῶ πυρός · ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶ ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς · Σιμῆκατε
πάντα παρὰ; Λέγουσιν αὐτῷ · Ναι, Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπερ αὐτοῖς · Διὰ τῶτο πάς
Γραμματεὺς μαθητεύσας εἰς τὴν βασιλείαν
τῶ ἔρανος, ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδε-
σπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τῶ θησαυροῦ αὐτοῦ
καὶ μαὶ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγέμετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
ταῖς παραβολαῖς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν παρίδα αὐτοῦ,
ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτοῦ.
ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς, καὶ λέγειν · Πό-
θεν τῶτοι ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ' ἔτι ἐστὶν ὅτε τέκτομος Ἰῶς, ἔτι ἡ Μήτηρ αὐτῆς λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσὴς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆς ἔτι πάσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν οὖν τότε ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἐσκαμνάλιζοντο ἐν αὐτῷ. Οὗ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι Προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς.

58 Καὶ ἔκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπίστιάν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, 18. 14.

1 ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἦκασεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκολὴν Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτῆς· Οὐτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τούτου αἱ δυνάμεις ἐμεργασιὲν ἐν αὐτῷ.

3 Οὗ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτὸν, καὶ ἔθηκεν ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

4 Εἰπὲν

4 Εἰπὲν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξετί σοι ἔχειν αὐτὸν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς Προφήτῳ αὐτὸν εἶχον.

6 Γερεσίῳ δὲ ἀγομέμῳ τῷ Ἡρώδῃ, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἠρεσε τῷ Ἡρώδῃ.

7 Ὅτεν μετ' ὅρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται.

8 Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίμακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τῶν ὀρκῶν καὶ τῶν συνσφακειμένων, ἐκέλευσε δοθῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἐπὶ πίμακι· καὶ ἐδόθη τῇ κορασίῳ· καὶ ἠνέγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό. καὶ ἐλθόντες ἀπήγγελλον τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀμεχώρησεν ἐκεῖ-

ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκράντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ ἀπὸ τῆς πόλεως.

14 Καὶ ὅτε ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολλὸν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσε τὰς ἀρρώστιας αὐτῶν.

15 Ὁ ψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημότερον ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἥδη παρήλθει· ἀπόλυσον τὰς ὄχλους, ἵνα ἀπελθούρτες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπερ αὐτοῖς· Οὐ χρεία ἔχουσιν ἀπελθεῖν· ὅτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέμψετε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτὰς ὧδε.

19 Καὶ κελύσας τὰς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τὰς χόρτας, καὶ λαβὼν τὰς πέμψετε ἄρτους καὶ τὰς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγητε· καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τὰς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν·

σαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῆς κλασμάτων δώδεκα κοφίμους πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθίουντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ διέως λιθάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τὰς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβλῦναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως ὅτε ἀπολύσῃ τὰς ὄχλους.

23 Καὶ ἀπολύσας τὰς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσάξαθαι. Ὁ ψίας δὲ γενομένης, μόμος ὡς ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἥδη μέσον τῆς θαλάσσης ὡς, βασιζόμενον ὑπὸ τῆς κυμάτων· ὡς γὰρ ἑρμῆτιος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς μυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τῷ θαλάσσῃ περιπατῶντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες· Ὅτι φάντασμα ἐστὶ· καὶ ἀπὸ τῆς φόβας ἔκραξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσείτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε·

74 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

πε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρόσσε
ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Οὗ δὲ εἶπε· Ἐλθέ· Καὶ καταβαίς
ἀπὸ τῆς πλοῖος ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐ-
πὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν,
ἐφραβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταπορτίζεσθαι,
ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν
χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτῆς, καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὀλιγότις, εἰς τί ἐδίφασας;

32 Καὶ ἐμβαίπων αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον,
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθούρες προσ-
εκυνήσαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεὸς
Τιὸς εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν
γῆν Γερμσαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς
τόπῃ ἐκεῖνης, ἀπέστειλαν εἰς ὅλῳ τῷ πε-
ρίχωρον ἐκεῖνῳ, καὶ προσκυνήσαν αὐτῷ
πάντας τῆς κακῶς ἔχοντες.

36 Καὶ παρεκάλεν αὐτοὺς, ἵνα μόνον
ἄψωνται τῆς κρασπέδος τῆς ἱματίου αὐτῆς· καὶ
ὅσοι ἠψάντο, διεσώθησαν.

Κ Ε-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. 75

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, 15.

1 **Τ**Οῦτε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ
Ἱεροσολύμων Γραμματεῖς καὶ Φα-
ρισαῖοι, λέγοντες·

2 Διὰ τί οἱ μαθηταῖς σου παραβαίμεσι
τὴν παράδοσιν τῆς πρεσβυτέρων; ὅτι γὰρ
μίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον
ἐσθίωσιν.

3 Οὗ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε αὐτοῖς· Διὰ
τί καὶ ὑμεῖς παραβαίμετε τὴν ἐντολὴν τοῦ
Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

4 Οὗ γὰρ Θεὸς ἐμετέτατο, λέγων· Τί-
μα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν Μητέρα· καὶ
Οὗ κακολογῶν Πατέρα, ἢ Μητέρα, θα-
νάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὅς αὖ εἶπεν τῷ
Πατρὶ ἢ τῇ Μητρὶ, Δώρομ ὃ ἐστὶν ἡμῶν
ὠφελήθη· καὶ ὃ μὴ τιμῇ τὸν Πατέρα
αὐτῆς, ἢ τὴν Μητέρα αὐτῆς.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ
διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταί, καλῶς προεφήτολε πε-
ρὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων·

8 Ἐγγίζετε μοι ὁ λαὸς ὅτις εἶπεν τῷ στόματι
αὐ-

αὐτῷ, καὶ τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μάτθω δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐπτάλματα ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπερ αὐτοῖς· Ἀκούετε καὶ σιωπείτε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ σῶμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορεύμενον ἐκ τῆς σάρκατος, τὸ κοινὸν τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκέσαντες τὸν λόγον, ἐσκαμδαλίσθησαν;

13 Ο' δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτασεν ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκρίζωθήσεται.

14 Ἀφετε αὐτὰς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐπὶ ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι εἰς βόθρῳ πεσόνται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπερ αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τίνι παραβολῇ ταύτῃ.

16 Ο' δὲ Ἰησοῦς εἶπερ· Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς οὐκ οἴσυνεσθε;

17 Οὐ-

17 Οὐπω νοεῖτε, ὅτι παρ' τὸ εἰσπορεύμενον εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρώμα ἐκβάλλεται;

18 Τὰ δὲ ἐκπορεύμενα ἐκ τῆς σαρκός, ἐκ τῆς καρδίας ῥέονται, κακία κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ῥέονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόβοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά εἰσι τὰ κοινὰ τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀμίπτους χερσὶ φαγεῖν, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ῥηθὲν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνελθὼν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὼς, γυνὴ Χανααῖα ἀπὸ τῆς οὐρίας ἐκείνῃ ῥηθὲν, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Ο' δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὀπίσθην ἡμῶν.

24 Ο' δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπερ· Οὐκ ἀπερᾶλλω εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκῳ Ἰσραὴλ.

25 Ἡ

78 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

25 Ἡ δὲ ἐλθούσα προσκυώνει αὐτῷ , λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.

26 Οὗ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἐστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῆς τέκνων , καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐδίδει ἀπὸ τῆς ψυχῶν τῆς πιπτόντων ἀπὸ τῆς βραπέζης τῆς κυρίων αὐτῆς.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡς γυναι, μεγάλῃ σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθεν παρατὶ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀνὰ βὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθιστο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἐαυτῶν χῶλας, τυφλούς, κωφούς, κυλλούς, καὶ ἑτέρας πολλὰς· καὶ ἑρρίψαν αὐτὰς παρατὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

31 Ὡς τὰς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφούς λαλῶντας, κυλλούς ὑγιαίνοντας, χῶλας περιπατῶντας, καὶ τυφλούς βλέποντας, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

32 Οὗ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μα-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. 79

μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας φέεις προσμένοντές μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φαίγωσι· καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς μήκειν οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθώσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσούτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσούτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῷ γῶνι.

36 Καὶ λαβὼν τὰς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τὰς ἰχθυῖδας, ἀνέκρινεν, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ ὄχλου.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῆς κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐδίδοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδῶν.

39 Καὶ ἀπολύσας τὰς ὄχλους, ἐμέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Ι **Κ** Αὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπικρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τῆς ἔραυς ἐπιθεῖναι αὐτοῖς.

2 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ ψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ ἔραμος.

3 Καὶ πρῶτον, Σήμερον χειμῶν· πυρρᾶζει γὰρ συγνάζων ὁ ἔραμος. Ὑποκρίται, τὸ μὲν πρόσωπον τῆς ἔραυς γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῆς καιρῶν οὐ δύνασθε;

4 Γερεὰ πομπρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῆ τῆς Προφῆτης. Καὶ καταλιπὼν αὐτὰς, ἀπῆλθε.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῶν εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Οἱ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῆς Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

8 Γρῆς

8 Γρῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε;

9 Οὐπω μοῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τῶν πέμψεν ἄρτους τῆς πεντακιοχιλίων, καὶ πόσους κοφίμους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τῶν ἐπτά ἄρτους τῆς τετρακιοχιλίων, καὶ πόσους σφυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς οὐ μοῖτε, ὅτι οὐ περιῖ ἄρτους εἶπον ὑμῖν, προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῆς Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῆς Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππων, ἠρώτα τῶν μαθητῶν αὐτῶν, λέγων· Τίμα με λέγεσιν οἱ ἀνθρώποι εἶναι, τὸν Υἱὸν τῆς ἀνθρώπου;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστῆν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίας· ἕτεροι δὲ, Γερεμίας, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Τίμας δὲ τίμα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε·

F

πε·

πε· Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων βῆρ Ἰωρᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἔκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς ὕδασι.

18 Καὶ γὰρ λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ἅδεν ἐκκαταχύουσιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὃ ἐὰν δέσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς ὕδασι.

20 Τότε διεδείξατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδεμίαν εἴπωσιν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκταθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος,

ῥος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· Ἰσχυρὸς σοι Κύριε· ἔμὴ ἔσαι σοι τούτο.

23 Ὁ δὲ γραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπαγε ὀπίσω μου Σατάνα, σκαμνιδιὸν μου εἶ· ὅτι ἐφροῦνεις τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἀπ' ἐλθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσει, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἀπ' ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕμεκεν ἑμὶς, σώσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δοξῇ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· εἰσὶν τιμὲς τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἳ τιμὲς οὐ μὴ γέλωται θανάτου, ἕως ἃν ἴδωσι τὸν Υἱὸν

τῷ ἀνθρώπῳ ἐρχόμενον ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ιζ'. 17.

1 **Κ**Αὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνάγει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὼν, ὠφθῆναι αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλῶντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὥδε θῆεις σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ.

5 Ἐν τῷ αὐτῷ λαλῶντος, ἰδὼν μεθέλκον φωτεινὴν ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδὼν φωνὴν ἐκ τῆς μετέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτὸς ἀκούετε.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ

ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπε· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπάραντες δὲ τὰς ὀφθαλμούς αὐτῶν, εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦ μόνον.

9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐρετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μὴδεμιᾷ εἴπητε τὸ ὄραμα, ἕως ὃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ μεκρῶν ἀναγῇ.

10 Καὶ ἐπληρώθησαν αὐτὸν οἱ μαθηταί αὐτοῦ, λέγοντες· Τί οὐκ οἱ Γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἡλίας δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε· καὶ ἐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν· ἔγω καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάχειν ὑπὲρ αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ εἶπε αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον,

ὄχλον, προσήλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γορυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σελωιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Ὁ γερεῶν ἄπιστος καὶ διεσπασμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀφέξομαι ὑμῶν; Φερετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔξηλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόριον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς ἐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἄπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίσιν ὡς κόκκον σιμπέως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ ὁδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.

21 Τούτο δὲ τὸ γέρος ἐκ ἐμπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσόχῃ καὶ μνηαίᾳ.

22 Ἀναστροφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπε αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χείρας ἀνθρώπων.

23 Καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναεὺν, προσήλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν ὅτε τελεῖ τὰ δίδραχμα;

25 Λέγει· Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίμων λαμβανέουσι τέλη, ἢ κλιῶσιν; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἢ ἀπὸ τῶν ἄλλορίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἄλλορίων. Εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄραγε ἐλπίθεοί εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἰνα δὲ μὴ σκαμδαλίσωμεν αὐτούς, πορεύσεῖς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀμβαταὶ πρῶτον ἰχθυῶν

ἄρομ· καὶ ἀμείξας τὸ γόμα αὐτῷ, δύνῃσας
 ραπῆρα· ἐκείνου λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀπὸ
 ἐμῶ καὶ σῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ιη. 18.

1 **Ε**Ν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ
 μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες·
 Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῷ
 ἑραμῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παι-
 δίου, ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,

3 Καὶ εἶπε· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν
 μὴ ραφῆτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία,
 οὐ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
 ἑραμῶν.

4 Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παι-
 δίου τῷ, οὗτος ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασι-
 λείᾳ τοῦ ἑραμῶν.

5 Καὶ ὅς ἐὰν δεξιῇται παιδίου τοιοῦτον
 ἐν ἐπὶ τοῦ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅς δ' αὖ σκαμδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν
 τῶν, τῷ πικρῶν τοῦ εἶναι ἐμὲ, συμφέρει
 αὐτῷ, ἢ ἅντα κρεμασθῇ μύλος ὀρεῖος ἐπὶ τὸν
 ῥάχνηλον αὐτοῦ, καὶ καταπορευθῇ ἐν τῷ
 πελάγῃ τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκαμδα-
 λων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν εἰσελθεῖν τὰ σκαμδα-
 λα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃ
 τὸ σκαμδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πῶς σου σκαμδα-
 λίζῃς, ἐκκοψοῦ αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σῶ·
 καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ
 ἢ κυλλοῦ, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πό-
 δας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώ-
 νιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκαμδαλίζῃ
 σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σῶ· καλὸν
 σοι ἐστὶν μονόφθαλμος εἰς τὴν ζωὴν εἰσελ-
 θεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα, βληθῆναι
 εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

10 Ὅρατε, μὴ καταφρονησῇτε ἐμὸς
 τῶν μικρῶν τῶν· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ
 Ἄγγελοι αὐτῶν ἐν ἑραμοῖς διὰ παντὸς
 βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου, τῷ
 ἐν ἑραμοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σώ-
 σαι τὸ ἀπολωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τιμὴ
 ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ
 ἐν ὅσῃ αὐτῷ, οὐκ ἔστιν ἀφαιρῆσαι τὰ ἑννεμήκομ-
 τα.

ταερμέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορεύσῃς, ζητᾷ π
πλαυόμερον;

13 Καὶ ἐὰν γένηται ἄρεϊρ αὐτὸ, ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μάλ-
λον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐμμενηκορταερμέα, τοῖς
μὴ πεπλανημένοις.

14 Οὕτως ἔκ ἐστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ
Πατρὸς ὑμῶν, τῷ ἐν ἔραμοῖς, ἵνα ἀπόλη-
ται εἰς τῷ μικρῶν τέτων.

15 Εἰς ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός
σου, ὑπάγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξύου
καὶ αὐτῷ μύρου· ἐὰν σὲ ἀκούσῃ, ἐκέρδῃσας
τὸν ἀδελφόν σου.

16 Εἰς ἀνὰ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετ
σὲ ἑτιῆμα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ τρίματος δύο μαρ-
τύρων ἢ τριῶν σταθῇ παρ' ῥήμα.

17 Εἰς ἀνὰ παρακῆσῃ αὐτῷ, εἰπέ τῇ
ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρα-
κῆσῃ, ἔξω σοι ὥσπερ ὁ ἐθρικός καὶ ὁ τε-
λώης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δῆσῃτε
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ ἔραμῳ·
καὶ ὅσα ἐὰν λύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυ-
μένα ἐν τῷ ἔραμῳ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο
ὑμῶν

ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ
παυτὸς πράγματος, ἔσται αὐτῶνται,
γενησεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μετὰ
ἐν ἔραμοῖς.

20 Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ φρεῖς σωτηγμένοι
εἰς τὸ ἐμὸν ὄμομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος,
εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμέ
ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφῆσω αὐτῷ; ἕως ἐ-
πτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι
ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἐβδομηκοτῆκις ἐ-
πτά.

23 Διὰ τὸ ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῆς
ἐραμῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συμ-
ἄραι λόγον μετὰ τῷ δέλωρ αὐτῷ.

24 Ἀρξαμένῃ δὲ αὐτῷ συναίρειν, προσ-
λωέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων τα-
λάτων.

25 Μὴ ἔχοις δὲ αὐτῷ ἀποδοῦναι, ἐ-
κέλευσεν αὐτὸν ὁ Κύριος αὐτῷ παραδῶναι,
καὶ τῷ γυναικα αὐτῷ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ
πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοῦναι.

26 Πεσὼν δὲ ὁ δέσλος προσκυῖται αὐ-
τῷ,

τῷ, λέγωμ· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχμισθεὶς δὲ ὁ Κύριος τῷ δούλῳ ἐκείνῳ, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δαΐμον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Εξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὠφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπιγε, λέγωμ· Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Περὼν δὲ ὁ συνδoulos αὐτοῦ εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγωμ· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Οὗ δὲ οὐκ ἠθέληεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ὅτε ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ συνδουλοι αὐτοῦ τὰ γεγόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ πάντα τὰ γεγόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δέλε πομῆρ', πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνῳ ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με.

33 Οὐκ

33 Οὐκ ἔδει καὶ σε ἐλεῆσαι τὸν συνδούλον σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κύριος αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως ὅτε ἀποδῶ παρ' τὸ ὀφειλόμενον αὐτοῦ.

35 Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μας ὁ ἐπετραμῖος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τὸ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς καρδιῆς ὑμῶν τὰ παραπετώματα αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ΙΘ'. 19.

1 **Κ**Αὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς λόγους τὰς τας, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τῆς Ἰορδαμῆς.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔξειμι ἀνθρώπων ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Οὗ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀμέγνυτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἔρρεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;

5 Καὶ εἶπεν· ἔμεκεν τὸ καταλείψει

αὐ-

ἀνθρώπος τὸν Πατέρα, καὶ τὴν Μητέρα,
καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ
ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὡς ἐκ ἐτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ
μία· ὃ ὅτι ὁ Θεὸς συνέζωξεν, ἀνθρώπος
μὴ χωριζέτω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί ὅτι Μωσὴς ἐμε-
τείλατο δεῦρα βιβλίου ἀπορασίᾳ, καὶ ἀπο-
λύσαι αὐτὴν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσὴς πρὸς τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέβρεψεν ὑμῖν ἀπο-
λύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὕτως
γέγομεν ἔγω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὅς τις ἀπολύσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ
γαμήσῃ ἄλλῳ, μοιχᾷται· καὶ ὁ ἀπολελυ-
μένος γαμήσας, μοιχᾷται.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Εἰ ἔτι οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τῆς ἀνθρώπου μη-
τὸς γυναικὸς, ὅς συμφέρει γαμήσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπερ αὐτοῖς· Οὐ πάντες χω-
ρεῖσι τὸν λόγον τούτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι, οἱ τινες ἐκ καί-
λης μηρὸς ἐγεμνήθησαν ἔγω· καὶ εἰσιν
ἄνθρωποι, οἱ τινες ἄνδρ' ἔσονται ὑπὸ τῷ
ἀν-

ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν ἄνδρες, οἱ τινες ἄν-
δρ' ἔσονται ἐαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ
ἐν οὐρανῷ. Ὁ δὲ ὀυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω.

13 Τότε προσκυνήσας αὐτὸν τὸ παιδίον,
ἔθηκε τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοῖς, καὶ προσδύξη-
ται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπερ· Ἀφετε τὰ παι-
δίον, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με·
τῷ γὰρ τοιούτῳ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἐν οὐρανῷ.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐ-
πορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδὼς, εἰς προσελθὼν, εἶπερ αὐ-
τῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιή-
σω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπερ αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀ-
γαθόν; ὁ εἰς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός·
εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, πῆρ-
σον τὰς ἐμπολαίς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπερ· Τὸ, Οὐ φόβος· Οὐ μοιχάσεις·
Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις.

19 Τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν Μη-
τέρα· καὶ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτὸν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα
ταῦτα.

ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ μεότητός μου· τί ἐπι
ύψερῳ;

21 Εἴθε αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέ-
λειος εἶμαι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρ-
χοντα, καὶ δός πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρόν
ἐν θραυῶ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον,
ἀπῆλθε λυπόμενος· ὡς γὰρ ἔχων κτήματα
πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτῶ· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως
πλῆσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, δύκοπώτε-
ρόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος
διελθεῖν, ἢ πλῆσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῶ,
ἔξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄ-
ρα δύναται σωθῆναι;

26 Εὐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπερ αὐ-
τοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τὸ αὐτῶν ἐστι,
παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπερ
αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ

ἡκο-

ἡκολούθησα μέρσοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπερ αὐτοῖς· Ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολούθησαυτές
μοι, ἐν τῇ παλιγγεγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ θρόνου δόξης αὐ-
τοῦ, καθίσετε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρό-
νων, κείμενοι τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ
Ἰσραὴλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελ-
φούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ Πατέρα, ἢ Μητέρα,
ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγούς, ἔμεκεν τὸ
ὄρόματός μου, ἑκατομταπλασίονα λήψεται,
καὶ ζώει αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι·
καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κ'. 20.

1 Ὅμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
τῶν ἀνθρώπων οἰκοδεσπότῃ, ὅστις
ἔξῃλθεν ἅμα πρῶτῃ μιᾷ ὥσπερ εἰς
τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ
δυναρὶς τῇ ἡμέρᾳ, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἔξελθὼν περὶ τῆς τρίτης ὥρας,
G εἶδεν

εἶδεν ἄλλας ἐσώτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργαί·

4 Κακείροις εἶπε· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιος, δώσω ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν θξελθὼν περὶ ἑκτῷ, καὶ ἑμράτῳ ὥρᾳ, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τῷ ἐνδεκάτῳ ὥρᾳ θξελθὼν, εὔρεν ἄλλας ἐσώτας ἀργαί, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὥδε ἐσῆκατε ὅλῳ τῷ ἡμέρᾳ ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι ἐδεῖς ἡμᾶς ἐμὴν δώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιος, λήψεται.

8 Ὁ ψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ Κύριος τῷ ἀμπελῶνι τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτῷ· Κάλεσον τὰς ἐργάτας, καὶ ἀποδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ ἑσπέρου ἕως τοῦ πρώτου.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τῷ ἐνδεκάτῳ ὥρᾳ, ἔλαβον ἀπὸ δινάρου.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι, ἐρόμυσαν ὅτι πλεονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ δινάρου.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον καὶ τοῖς οἰκοδεσπόταις,

12 Λέγοντες· Ὅτι ἐτοὶ οἱ ἔσχατοι μίσην ὥρᾳ ἐποίησαν, καὶ ἴσως ἡμῖν αὐτὰς ἐποίησας, τοῖς βαρύνουσι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωμα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε ἐπὶ αὐτοῖς· Ἐταῖρε, ἐκ ἀδικῶ σε· ἐχὶ δινάριον συνεφώρησάς μοι;

14 Ἄρουν τὸ σόν, καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τέτῳ τῷ ἑσπέρῳ δοῦμαι ὡς καὶ σοί.

15 Ἡ δὲ ἐκ ἑξῆς μοι ποιῆσαι ὁ θέλω ἐμὸις; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πομπρὸς ἐστίν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρώτοι· καὶ οἱ πρώτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀμβαίμων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τὰς δώδεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπε αὐτοῖς·

18 Ἰδὲ, ἀμβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ Γραμματεῦσι, καὶ κατακριμῶσιν αὐτὸν θανάτῳ.

19 Καὶ παραδώσιν αὐτὸν τοῖς ἑθνε-

σιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ
 ραυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀμάρτησε-
 ται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ Μήτηρ
 τοῦ υἱοῦ Ζεβεδαίου, μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐ-
 τῆς, προσκυνῶσα, καὶ αὐτῶσα τι παρ'
 αὐτῆς.

21 Οὗ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέ-
 γει αὐτῇ· Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν ὅτι οἱ
 δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἄξ ἄνω-
 γύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 Οὐκ οἶδατε τί αὐτεῖθε· διωάθε πνεῦν τὸ
 ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βά-
 πτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆ-
 ραι; Λέγουσιν αὐτῇ· Δυναμέσθαι.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτή-
 ριον μου πίετε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ
 βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθί-
 σαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἄξ ἄνωγύμων μου, οὐκ
 ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασαι ὑπὸ
 τοῦ Πατρὸς μου.

24 Καὶ ἀκήσαμτες οἱ δέκα, ἠγαυάκη-
 σαι περὶ τοῦ δύο ἀδελφῶν.

25 Οὗ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐ-
 τὰς,

τὰς, εἶπεν· Οἶδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τοῦ
 κόσμου κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγά-
 λοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐκ ἔγω δὲ ἔξω ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς
 ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔξω ὑ-
 μῶν διάκονος.

27 Καὶ ὅς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι
 πρῶτος, ἔξω ὑμῶν δοῦλος.

28 Ὡς περ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ
 ἦλθεν διακομνηθῆναι, ἀλλὰ διακομῆσαι,
 καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτῆς λύτρον ἀπὸ
 πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορεύομένων αὐτῶν ἀπὸ
 Ἱερουσάλης, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πο-
 λύς.

30 Καὶ ἰδὼς, δύο τυφλοὶ καθημέροι
 παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκήσαμτες ὅτι Ἰησοῦς πα-
 ράγει, ἔκραξαν, λέγοντες· Εὐλῆσον ἡμᾶς
 Κύριε, Υἱὸς Δαβίδ.

31 Οὗ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵ-
 να σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μᾶλλον ἔκραζον,
 λέγοντες· Εὐλῆσον ἡμᾶς Κύριε, Υἱὸς
 Δαβίδ.

32 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐφώτισεν αὐτὰς,
 καὶ εἶπε· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵμα ἀφαι-
χθώσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο
τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῆς· καὶ ἀθέως ἀνέβλε-
ψαμ αὐτῆς οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθη-
σαμ αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κα. 21.

Ι **Κ** Αἰ' ὅτε ἤγγισαμ εἰς Γεροσόλυμα,
καὶ ἤλθομ εἰς Βηθθαγῆ πρὸς τὸ
ὄρος τῆς ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε
δύο μαθητάς,

2 Λέγων αὐτοῖς· Πορεύεσθε εἰς τὴν
κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ ἀθέως
ἀρήσατε ὄνον δεδεμένον, καὶ πῶλον μετ'
αὐτῆς· λύσαμτες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἐὰν τις ὑμῖν εἴπητι, ἐρεῖτε,
ὅτι ὁ Κύριος αὐτῆς ᾔδειαμ ἔχει· ἀθέως
δὲ ἀποσελεῖ αὐτὰς.

4 Τῷ δὲ ὄλον γέγομεν, ἵμα πληρω-
θῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῶ Προφήτου, λέγοντος·

5 Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ
βασιλεὺς σου ἔρχεται· σοι παῖς, καὶ ἐπιβε-
βηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον ὑπὸ ζυ-
γίου.

6 Πορεύεσθε δὲ οἱ μαθηταί, καὶ
ποιήσαμτες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς,

7 Ἦγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον,
καὶ ἐπέθηκαν ἐπαύῳ αὐτῆς τὰ ἱμάτια αὐ-
τῆς, καὶ ἐπεκάθισαμ ἐπαύῳ αὐτῆς.

8 Ὁ δὲ πλείστος ὄχλος ἔσρωσαμ ἑαυτῆς
τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον
κλάδους ἀπὸ τῆς δένδρων, καὶ ἐσρώνυσον ἐν
τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀ-
κολούθῳντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαμ-
να τῷ Υἱῷ Δαβὶδ· ὀλογνήμενος ὁ ἐρχόμε-
νος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαμνα ἐν τοῖς
ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Γεροσό-
λυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα·
Τίς ἐσὶν ὁτος;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὕτως ἐσὶν
Ἰησοῦς ὁ Προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς
Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Γε-
ρόν τῶ Θεῶ, καὶ ᾤξεβαλε πάντας τοὺς πω-
λῳντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ
τὰς τραπέζας τῆς κολλυβιστῶν κατέστρεψε,

καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλῶντων τὰς περι-
στεράς.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται·
Ὁ οἶκος μου, οἶκος προσδύχης κληθήσε-
ται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε ὠνήλαιον
λησῶν.

14 Καὶ προσήλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ
χωλοὶ ἐν τῷ Ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Γραμματεῖς τὰ θαυμασία ἃ ἐποίησε, καὶ
τὰς παιδας κράζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ
λέγοντας, Ὡσαύτως τῷ Ἰῶν Δαβίδ, ἡ-
γαυάκησαν.

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί ἔπι-
λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
Ναί· ὁδὲ ποτε ἀνέγνωτε, Ὅτι ἐκ γό-
ματος μηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶμον;

17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἔξῃλθεν
ἐξω τῆς πόλεως εἰς Βηθαθαίαν· καὶ ἠυλίσθη
ἐκεῖ.

18 Πρωΐας δὲ ἐπαυάγων εἰς τὴν πό-
λιν, ἐπέμιασε.

19 Καὶ ἰδὼν συκλὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ,
ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ εἰδὼν εὖρεν ἐν αὐτῇ
εἰ

ἢ μὴ φύλλα μόμου· καὶ λέγει αὐτῇ· Μη-
κέτι ἐκ σὺ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ἔξηραίνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί, ἐθαύμα-
σαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἔξηραίν-
θη ἡ συκὴ;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπερ αὐ-
τοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πί-
στιν, καὶ μὴ διακρινήτε, ὅ μόνον τὸ τῆς
συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅρει τέτρω-
εῖπτε· Ἀρθῇτι, καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θά-
λασσαν, γενησεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα αὐτὸς αἰπίσητε ἐν τῇ
προσδύχῃ, πιστεύοντες, λήψεσθε.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ Ἱεροῦν,
προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Πρεσβύτεροι τῆς λαῶ, λέγοντες· Εὐ-
ποιᾷ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε
τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπερ αὐ-
τοῖς· Εἰρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγου ἕνεκα· ὅν
ἐὰν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ Βάπτισμα Ἰωάννου ποῦθεν ἔστι;
ἢ ἔστι ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελο-
γί-

γίζοιτο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἔραυθ', ἐρεῖ ἡμῖν· Δια τί οὐκ ἐπιστάσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβήμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς Προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθεῖντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἶδαμεν. Ἐφ' ἡ αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ δυνάμει ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρώπος ἔχων τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελωρίῳ μου.

29 Οἱ δὲ ἀποκριθεῖς, εἶπερ· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπερ ὡσαύτως. Οἱ δὲ ἀποκριθεῖς, εἶπερ· Ἐγὼ Κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς; Λέγουσιν αὐτῷ· Οἱ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἡλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστάσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστασαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλω παραβολῇ ἀκούσατε· Ἀνθρώπος τις ἠὲ οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύλασεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ λίθον, καὶ ὠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμυσεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τὰς δούλους αὐτῶν πρὸς τὰς γεωργὰς, λαβεῖν τὰς καρπὰς αὐτῶν.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τὰς δούλους αὐτῶν, οἱ μὲν ἔδειραν, οἱ δὲ ἀπέκτειναν, οἱ δὲ ἐλιθοβολήσαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὰς τὸν υἱὸν αὐτῶν, λέγων· Ἐμὲ φραπήσουσιν τὸν υἱὸν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦ-

δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἀπαχώμεν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν δέξβαλον ἐξωτὴ ἀμπελώρος, καὶ ἀπέκτειναν.

40 Ὅταν οὕτως ἔλθῃ ὁ Κύριος τῶ ἀμπελώρος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακὰς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελώνα ἐκδοσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τὰς καρπὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῷ.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέ ποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς Γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεμίσθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 Διὰ τῶτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθραι ποιῶντι τὰς καρπὰς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τῶτον, σιωπῶν λαοθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἀπὸ πέτρῃς, λιθμώσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκύναντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φα-

Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτῶν, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῷ λέγει.

46 Καὶ ζητῶντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τὰς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κβ'. 22.

1 **Κ**Αὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπερ αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων·

2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραὴλ ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτῷ.

3 Καὶ ἀπέστειλε τὰς δούλους αὐτῶν καλεῖσαι τὰς κεκλημένους εἰς τὰς γάμους· καὶ ὅκνηθελον ἐλθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδὲ, τὸ ἀριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιζὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τὰς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτῶν.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τὰς δούλους αὐτῶν, ὑβρίσαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 Ἀκού-

110 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

7 Ἀκούςας δὲ ὁ Βασιλεὺς, ὠργίσθη καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτῷ, ἀπέλεσε τὰς φορεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐρέπνησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτῷ· Οὐ μὲν γάμος ἐτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι ἐκ ἡσάν ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἀνέυρητε, καλέσατε εἰς τὸν γάμον.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνηγάγον παύτας ὅσους εὗρον πομηνῆς τε καὶ ἀγαθῆς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεασάμενος τὰς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἀνθρώπου ἐκ ἐμδεδυμένου ἐμδύμα γάμου.

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς ἐσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἐμδύμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφिमώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόμοις· Διήσαμτες αὐτῷ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτόν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων.

14 Πολ-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘ. 111

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορεύεσθαι οἱ Φαρισαῖοι, συμβῆλιν ἐλάβον ὅπως αὐτὸν παγιδέωσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποστείλασιν αὐτῷ τὰς μαθητάς αὐτῷ μετὰ τῷ Ἡρώδιανῳ, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς Θεᾶς ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ ὁ μέλει σοι περὶ ἑδαιμός· ὅ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου.

17 Εἶπε ὁ ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δεῖναι κλῆσον Καίσαρι, ἢ ὅ;

18 Γραὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πομηνίαν αὐτῷ, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τῆς κλῆσεως. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίμος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε ὅν τινα Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τῆς Θεᾶς, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτόν ἀπῆλθον.

23 Ἐν

23 Εἰς ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον αὐτῷ τῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἐπληρώθησαν αὐτὸν,

24 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσὴς εἶπε· Εἰ τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀφάσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῶν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Οἱμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῷ ἑπτῷ.

27 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Εἰς τὴν ἡμέραν ἀφάσῃ, τίμος τῷ ἑπτῷ εἶναι γυνή; πάντες γὰρ ἔχον αὐτῷ.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε αὐτοῖς· Πλασάθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν διάνοιαν τοῦ Θεοῦ.

30 Εἰς γὰρ τῇ ἀφάσῃ ὅτε γαμήσιν, ὅτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν ἑραμῶ ἐσιν.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀφάσσεως τῷ μεκρῶν

ὅτι

ὅτι ἀνέγνωτε τὸ ρηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

32 Εἰ γὰρ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; ὅτι ἔστιν ὁ Θεός, Θεὸς μεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκέσαμτες οἱ ὄχλοι, ὅτε ἐπληρώθησαν ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκέσαμτες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνηχῆσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

35 Καὶ ἐπληρώθησαν εἰς ὅσον αὐτῶν ρημικός, πειράζον αὐτὸν, καὶ λέγον·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐμπολὴ μεγάλη ἐν τῷ Νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε αὐτοῖς· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διαίτῃ σου.

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐμπολή.

39 Δεύτερα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίόν σου ὡς σεαυτόν.

40 Εἰς ταύταις ταῖς δυσὶν ἐμπολαῖς ὁλος ὁ νόμος καὶ οἱ Προφῆται κρέμονται.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπληρώθησαν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,

Ἡ

42 Λέ-

42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τῶ Χριστοῦ ; τίμος ὑός ἐστι ; Λέγουσιν αὐτῷ , τὸ Δαβὶδ .

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς εἰς Δαβὶδ ἐν πρῶτῳ Κυρίου αὐτὸν καλεῖ ; λέγων·

44 Εἶπερ ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου , ἕως αἱ θῶ τὰς ἐχθράς σου ὑποπόδιον τῶ ποδῶν σου .

45 Εἰ εἰς Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον , πῶς ὑός αὐτοῦ ἐστι ;

46 Καὶ εὐδὲς ἐδυνάτο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· εὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἑκέτι .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κ γ'. 23.

1 **Τ**ότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι .

3 Πάντα εἰς ὅσα αἱ εἰπώσιν ὑμῖν τηρεῖν , τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ , καὶ οὐ ποιοῦσι .

4 Δεσμούσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα , καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τὰς ὤμους τῶν

τῶν ἀνθρώπων· τὸ δὲ δακτύλῳ αὐτοῦ οὐ θέλουν κινήσαι αὐτά .

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατυῦνσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτοῦ , καὶ μεγαλυνῶσι τὰ κράνη αὐτοῦ ἱματίῳ αὐτοῦ .

6 Φιλοῦντες τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δαίπνοις , καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς ,

7 Καὶ τὰς ἀσπασμάς ἐν ταῖς ἀγοραῖς , καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων , Ράββι , Ράββι .

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ράββι· εἰς γὰρ ἕστιν ὑμῶν ὁ καθηγητής , ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε .

9 Καὶ Πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γὰρ ἕστιν ὁ Πατὴρ ὑμῶν , ἐν τοῖς οὐρανοῖς .

10 Μὴδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἕστιν ὁ καθηγητής ὁ Χριστός .

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος .

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν , ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν , ὑψωθήσεται .

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου·
ὑμεῖς γὰρ ἐκ εἰσέρχεσθε, ἐδὲ τὰς ἐν-
σερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προ-
σδύχόμενοι· διὰ τὸ τοῦτο λήψετε περισσότε-
ρον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θά-
λασσαν, καὶ τὴν ξηράν, ποιῆσαι ἕνα προσέ-
λυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν
ὑὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδῆγοὶ τυφλοὶ, οἱ λε-
γομενες· Ὅς ἀπ' ὁμότης ἐν τῷ Ναῶ, ἐδόν
ἐσιν· ὅς δ' ἀπ' ὁμότης ἐν τῷ ἄλυσσῳ τῷ
μαῖ, ὁφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων
ἐστίν; ὁ χρυσός, ἢ ὁ Ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν
χρυσόν;

18 Καί· Ὁς ἐὰν ὁμόσῃ ἐν τῷ θυσιάζειν, ἔδῃ ἐστὶν· ὅς δ' αὖ ὁμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπαγγίῳ αὐτοῦ, ὀφείλει.

19 Mo-

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τί γὰρ μεῖζον·
τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιασχεῖον τὸ ἀγιάζον τὸ
δῶρον;

20 Ο' ὅτι ὁρόσας ἐν τῷ θυσιάζειν ,
ὁμύει ἐν αὐτῷ , καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπαύω
αὐτῷ .

21 Καὶ ὁ ὁμόςας ἐν τῷ Ναῷ, ὁμνῶν
ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κατοικεῖντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ἔραμῳ, ὁμυῖται
ἐν τῷ ὁρόμῳ τῷ ὅσῳ, καὶ ἐν τῷ καθήμε-
νῳ ἐπαύῳ αὐτῷ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατῆτε τὸ ἡ-
δύοσμον καὶ τὸ αἵκλιον καὶ τὸ κύμιον, καὶ ἀ-
φήκατε τὰ βαρύτερα τῆ νόμου, τὴν κρίσιν
καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίσιν· ταῦτα ἔδει ποιῆ-
σαι, καὶ κείρα μὴ ἀφίεμαι.

24 Ὁ δὲ γοῖ τυφλοῖ, οἱ διυλίζοντες τὸν
κώρωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι ὑποκρίταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξω-
θεν τῆς ποτηρίας καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν
δὲ γέμισιν δὲ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καὶ ἄρισον. πρῶ-
τον τὸ ἐμὸς τῷ ποτηρίῳ καὶ τῆς παρο-

Ψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῷ κα-
θάρου.

27 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις
κεκορυσμένοις, οἳ τινας ἔξωθεν μὲν φαίνο-
νται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμισιν ὀστέων με-
κρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε
τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεσσοί
ἐστε ὑποκρισεως καὶ αἰσιομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰς πα-
φας τῷ Προφῆτῳ, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνη-
μεῖα τῷ δικαίῳ.

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡ-
μέραις τῷ Πατέρῳ ἡμῶν, οὐκ ἀπ' ἡμεῖς
κοιμωμοὶ αὐτῷ ἐν τῷ αἵματι τῷ Προ-
φῆτῳ.

31 Ὡς μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ
ἐστε τῷ φορῶσαί τῳ τῷ Προφῆτῳ.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῷ
Πατέρῳ ὑμῶν.

33 Ὅφεις, γεμνήματα ἐχιδνῶν, πῶς
φύγντε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;

34 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς
ὑμᾶς

ὑμᾶς Προφῆτας, καὶ σοφὰς, καὶ Γραμμα-
τεῖς· καὶ ὅς αὐτῷ ἀποκτερεῖτε καὶ σταυρώσε-
τε, καὶ ὅς αὐτῷ μαρτυρώσετε ἐν ταῖς συ-
μαγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως
εἰς πόλιν.

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς παῖς αἵμα δι-
καιῶν, ἐκχιυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ
αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος
Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφομύσατε
μεταξὺ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Θυσιαστηρίου.

36 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα παῖ-
τα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Γερουσαλήμ, Γερουσαλήμ, ἡ ἀπο-
κτείνουσα τὸν Προφῆταν, καὶ λιθοβολῶσα
τὸν ἀπεσταλμένον πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἡ-
θέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου,
ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ μωσθία ἑαυτῆς
ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλησατε;

38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἐρημος.

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μένε ἴδντε
ἀπ' ἄρτι, ἕως ἀπ' εἵπητε· Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κδ'. 24.

1 **Κ**ΑΙ ὁξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τῆς Γερῆ· καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τῆς Γερῆ.

2 **Ο** δὲ Ἰησοῦς εἶπερ αὐτοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα· ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ ἀφεθή ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς ὃ μὴ καταλυθήσεται.

3 Καθημέριον δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὁρᾷ τῇ Ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς σωτελείας τῆς αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπερ αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλπίσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Εἰ γὰρ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλὰς πλανήσῃ.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· διὰ γὰρ πάντα γεμέσθαι· ἀλλ' ἔπω ἐς τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ

καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοί, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδ' ἡμῶν.

9 Τότε παραδώσῃ ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενέσῃ ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὀνομά μου.

10 Καὶ τότε σκαμδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσῃ, καὶ μισήσῃ ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσῃ πολλὰς.

12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Οἱ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσως σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν διὰ Δαμιῆλ τῆς Προφῆτης, ἐξὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἁγιαγίσκων ροεῖτω·)

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Γεδυῖα φύγετωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη.

17 Ὅ ἐπὶ τῷ δώματι, μὴ καταβαινέτω ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῆς.

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἄγῳ, μὴ ἐπιστρέψω ὀπίσω ἄρα τὰ ἱμάτια αὐτῆς.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχέουσιν καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσέλχεσθε δὲ ἵμα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν Σαββάτῳ.

21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα ὃ γέγομεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τῶ νῦν, ὃδ' ὃ μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθῃσαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, ὃκ αὖ ἐσώθῃ πᾶσα σὰρξ· διὰ τὸ τὰς ἐκλεκτὰς κολοβώθῃσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδὲ, ὡς ὁ Χριστὸς ἢ ὡς· μὴ πιστεύετε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα· ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς.

25 Ἰδὲ, προείρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν ἔμειπῃ ὑμῖν· Ἰδὲ, ἐμνήμην ἐς· μὴ ἔξελθῆτε· ἰδὲ, ἐμ ποῖς τιμείοις· μὴ πιστεύετε.

27 Ὡς γὰρ ἡ ἀσραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀπαιτολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, ὅπως ἔσται καὶ ἡ παρυσία τῆς Υἱοῦ τῆς ἀνθρώπου.

28 Ὅπως γὰρ ἐὰν ἡ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῇ ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτιασθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ὃ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσῶνται ἀπὸ τῆς θέσεως, καὶ αἱ δυσμαίαι τῇ θύρᾳ σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τῆς Υἱοῦ τῆς ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὀφύονται τὸν Υἱὸν τῆς ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῇ μεφελῶν τῆς θέσεως, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποσεί τὰς ἀγγέλους αὐτῆς μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυναγάσονται τὰς ἐκλεκτὰς αὐτῆς ἐκ τῆς τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἁκρῶν οὐρανῶν ἕως ἁκρῶν αὐτῆς.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ἦδῃ ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος.

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε παύσαι ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἂν μὴ παρέλθῃ ἡ γερεὰ αὕτη, ἕως αὐτῶν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ἂν μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος.

37 Ὡς περὶ δὲ αὐτῆς ἡμέρας τῆς Νῶε, ἔτσι ἔσται καὶ ἡ παρουσία τῆς Υἱοῦ τῆς ἀνθρώπου.

38 Ὡς περὶ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τῆς κατακλυσμῶν φάγοιτες καὶ πίνομιτες, γαμίζοντες καὶ ἐγκαμίζοντες, ἀγνοοῦντες ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν Κιβωτόν.

39 Καὶ ἔκ ἐγμωσαν, ἕως ἥλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ ἦρεν ἅπαντας· ἔτσι ἔσται καὶ ἡ παρουσία τῆς Υἱοῦ τῆς ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλῆθσαι ἐν τῷ μύλῳ· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε ὁμοίως, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῦ ἔρχεται ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνος δὲ γινώσκειτε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῦα φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐρηγόρησεν αὐτῷ, καὶ ἔκ αὐτοῦ εἶασε διορυγῶναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τούτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἑτοιμοὶ· ὅτι ἡ ὥρα ἔδοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἐστὶν ὁ πιστὸς δῆλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ Κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπέας αὐτοῦ, τῷ δίδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δῆλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ, εὕρησεν ποιῶντα ὅτως.

47 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δῆλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρομίζει ὁ Κύριός μου ἐλθεῖν.

49 Καὶ ἄρξεται τύπτειν τὸν σινοδῆλας, ἐσθίειν δὲ καὶ πίπειν μετὰ τῶν μεθύοντων.

50 Ἦξει ὁ Κς τῷ δῆλῳ ἐκεῖνῳ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἔσδοκα, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ ἔσδοκα γινώσκει.

51 Καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν οὐδόντων.

1 **Τ**Ο' τε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δεκά Παρθένοις, αἵτινες λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ᾤκνησαν εἰς ἀπαύτησιν τῷ Νυμφίῳ.

2 Πέντε δὲ ἦσαν ᾧ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί.

3 Αἵτινες μωραί, λαβῆσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, ἔκ' ἔλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐκ τῶν ποικίλων ἀγγείων αὐτῶν, μηδὲ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χρομίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσαν πάνσαι, καὶ ἐκάθιστον.

6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγομεν· Ἴδὲ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ᾤκνησαν εἰς ἀπαύτησιν αὐτῶν.

7 Τότε ἠγέρθησαν πάνσαι αἱ Παρθένοι ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρόνιμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἔκ τῶν ἐλαίων ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ὑμῶν σβέβηκωσι.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγον-

σαι· Μήποτε ἔκ' ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε δὲ μάλλον πρὸς τὰς πωλῆντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτῶν εἰς τὴν γάμον, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὡς ἐροῦν δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λεγούσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοίξου ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἔκ' οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε ἔτι, ὅτι ἔκ' οἶδατε τιὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὡς περ γὰρ ἀφ' Ἰσραὴλ ἀποδημῶν ἐκάλεισε τὰς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.

15 Καὶ ὡς μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ δύο, καὶ ἓν· ἐκάστῳ καὶ τῇ ἰδίᾳ δουλείᾳ, καὶ ἀπεδήμησεν δευτέρως.

16 Πορεύσεις δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, ἐργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡς αὐτὸς καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβῶν, ἀπελθὼν ὤρυξε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριόν τε Κυρίου αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ Κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ πᾶς πέμτε τὰ λαμβάνωντα προσκυνέσκει ἄλλα πέμτε τὰ λαμβάνοντα, λέγων· Κύριε, πέμτε τὰ λαμβάνοντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέμτε τὰ λαμβάνοντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἐφ' ἧν δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος αὐτοῦ· Εὐ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· ἐπὶ ὀλίγα ἥς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ πᾶς δύο τὰ λαμβάνωντα, εἶπε· Κύριε, δύο τὰ λαμβάνοντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τὰ λαμβάνοντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἐφ' ἧν αὐτῷ ὁ Κύριος αὐτοῦ· Εὐ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· ἐπὶ ὀλίγα ἥς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ πᾶς τὸ ἐν τὰ λαμβάνωντα, εἶπε· Κύριε, ἔγνωσα ὅτι σκληρὸς

εἶ ἀνθρώπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας.

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψε τὸ τάλαντόν τε ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόμ.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Κύριος αὐτοῦ, εἶπερ αὐτῷ· Πομῆρὲ δούλε καὶ ὀκμῆρὲ, ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα.

27 Ἐνδεὶς δ' ἔμνε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς φραπέζιταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην αὐτὸ τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἀράτε δ' ἐν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.)

30 Καὶ τὸν ἀρχαῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ Θρόνον δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ

πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἄλλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῆς ἐρίφου.

33 Καὶ γήσῃ, τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια δὲ δυνάμει.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ ὀλογημένοι τῷ Πατρὶ μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

35 Εἰπάσα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξέρος ἤμην, καὶ σιωγηγάγετέ με.

36 Γυμρὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἡδονήσα, καὶ ἐπεσκέψατέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε σε εἶδομεν ξέρον, καὶ σιωγηγάγομεν; ἢ γυμρὸν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποίησατε

ἐν τούτοις τοῖς ἀδελφοῦ μου τῇ ἐλαχίστῃ, ἐμοὶ ἐποίησατε.

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς δὲ δυνάμει· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

42 Εἰπάσα γὰρ, καὶ ἔκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἔκ ἐποτίσατέ με·

43 Ξέρος ἤμην, καὶ ἔκ σιωγηγάγετέ με· γυμρὸς, καὶ ἔκ περιεβάλετέ με· ἀσθενής, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ ἔκ ἐπεσκέψατέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξέρον, ἢ γυμρὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἔκ δικομήσαμεν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἔκ ἐποίησατε ἐν τούτοις τοῖς ἐλαχίστοις, ἔδωκε ἐμοὶ ἐποίησατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται ἔτσι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ι **Κ**ΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντα τὰς λόγους τὰς τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν·

2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίγνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῶ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως τῶ λεγομένου Καϊάφα.

4 Καὶ συνεβούλευσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ, καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἐλέγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῷ δὲ Ἰησοῦ γενομένῳ ἐν Βηθαθα ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρον ἔχουσα βαρυτίμη, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀμικκόμενα.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῆς;

9 Ἡδυνάτο γὰρ τούτο τὸ μύρον πρᾶξῃμαι πολλοῖς, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γρῆς

10 Γρῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπερ αὐτοῖς· Τί κόπας παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

11 Παύποτε γὰρ τὰς πτωχὰς ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν· ἐμεῖ δὲ οὐ παύποτε ἔχετε.

12 Βαλῆσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τούτο ἐπὶ τῷ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐμταφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον τούτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυμον αὐτῆς.

14 Τότε πορεύθη εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰσκάριώτης, πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς,

15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔσκησαν αὐτῷ φιάκομτα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτην δίκαιον ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν Ἀζύμων προσήλθον οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα;

18 Οὗ δὲ εἶπε· Ὑπάγετε εἰς τὴν πό-

λιν πρὸς τὸν δαίμα, καὶ εἶπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς με ἐγγύς ἐστι, πρὸς σέ ποιῶ τὸ Πάχα μετὰ τῆς μαθητῆς μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάχα.

20 Ὁ ψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῆς δώδεκα.

21 Καὶ ἐπιόρτων αὐτῆς, εἶπε· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς δεξιὰς ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπόμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῆς· Μήτις ἐγώ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρυβλίῳ τινὶ χεῖρα, ὁτός με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· καὶ δεξιὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, δι' ἧς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἰὼν αὐτῷ, εἰ ἔκ ἐγεμνήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδίδας αὐ-

αὐτὸν, εἶπε· Μήτις ἐγώ εἰμι, Ράββι; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐπιόρτων δὲ αὐτῆς, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδοτο τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· Τὸ ἐστὶ τὸ Σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε δεξιὰς αὐτῶν πάντες.

28 Τὸ γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καιρῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυρόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεμνήματος τῆς ἀμπέλους, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίω μετ' ὑμῶν καιρὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες, ᾤκισαν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἑλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκαβαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ ρυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι με, προσῆλθον ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπερ αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκαμδαλιώθησονται ἕνεκεν σοι, ἐγὼ οὐδέποτε σκαμδαλιώθησομαι.

34 Εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὰ λέγω σοι, ὅτι ἕνεκεν ταύτης τῆς νυκτὸς, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ῥίς ἀπαρμήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Καὶ νῦν δέ με σωσούσιν ἀποθανεῖν, καὶ μή με ἀπαρμήσῃς. Ὅμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτῷ, ἕως ἃς ἀπελθὼν προσάξωμαι ἐκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδυνατεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περιλυπότες εἰσιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μένετε ὧδε, καὶ κηρυττεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῷ, προσδύχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατός ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν

πλὴν ἔχ' ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ ἀρρίσκει αὐτοὺς καθύδουτας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως ἔκ' ἰσχύσατε μίαν ὥραν κηρυττεῖν μετ' ἐμοῦ;

41 Κηρυττεῖτε καὶ προσδύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δούτερος ἀπελθὼν προσκύξασατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ ἔδυναται τῷτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἕως μὴ αὐτὸ πίνω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν ἀρρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθύδουτας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρηνήμενοι.

44 Καὶ ἀφίεις αὐτοὺς, ἀπελθὼν πάλιν, προσκύξασατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθύδουτε τὸ λοιπὸν καὶ ἀψιπαύεσθε· ἰδοὺ, ἡ γυγικὴ ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

46 Εὔχεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἡ γυγικὴ ὁ παραδίδως με.

47 Καὶ

47 Καὶ ἔτι αὐτὸς λαλῶντος, ἰδὼς, ἰδὼς εἰς τῷ δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτὸς ὄχλος πολὺς μετ' μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῷ Ἀρχιερέω καὶ Πρεσβυτέρω τῷ λαῷ.

48 Οἱ δὲ παραδίδως αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Οἱ μὲν αὖ φιλήσω, αὐτὸς ἔστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ ὡς προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε Ράββι. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Οἱ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ταῦτα, ἔφ' ᾧ πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκρατήσαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδὼς, εἰς τῷ μετ' Ἰησοῦ, ἐκτέμας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτῷ· καὶ πατάξας τὸν δεξιὸν τῷ Ἀρχιερέως, ἀφείλεν αὐτὸν τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψόμεθα τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολέγεται.

53 Ἡ δὲ δοκεῖς ὅτι ἐδυνάμην ἄρτι παρακαλέσαι τὸν Πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας Ἀγγέλων;

54 Πῶς

54 Πῶς ἐν πληρωθῶσιν αἱ Γραφαί, ὅτι ἔγω δεῖ γεμεῖσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστῶν δεξιλήθετε μετ' μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καὶ ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμενοι διδάσκοντες ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ ἐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τὸ δὲ ὅλον γέγομεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Γραφαί τῷ Προφητῷ. Τότε οἱ μαθῆται πάντες, ἀφέντες αὐτόν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ, κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Οἱ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς σὺλῆς τῷ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθιστο μετ' τῷ ὑπηρέτῳ, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ Συμβόριον ὅλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τῷ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν κατακώσωσι,

60 Καὶ ἔχοντες· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, ἔχοντες· ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,

61 Εἰ-

61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δυνάμει κα-
ταλύσαι τὸν Ναὸν τῆς Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομηῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ αἰσθὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπερ
αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί ἔποισας κατα-
μαρτυρεῖσιν;

63 Οὗ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα· Καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπερ αὐτῷ· Ἐξορκί-
ζω σε καὶ τῆς Θεοῦ τῆς ζώοντος, ἵνα ἡμῖν
εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τῆς
Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας·
πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν
Υἱὸν τῆς ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νε-
φελῶν τῆς ἑσπερας.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε·
τί ἔτι χρειάμεν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νυνὶ
ἠκούσατε πλὴν βλασφημίας αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθεῖ-
τες, εἶπον· Ἐμὸς ὁ Θεὸς ἐστίν.

67 Τότε ἐρέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρ-
ράπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτασόν ἡμῖν Χρι-
στὲ, τίς ἐσὶν ὁ παίσας σε.

69 Οὗ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθηντο ἐν τῇ
αὐλῇ· καὶ προσήλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη,
λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετ' Ἰησοῦ τῆς Γαλι-
λαίας.

70 Οὗ δὲ ἠρμήσατο ἔμπροσθεν πάντων,
λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελεσθόρτα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶ-
να, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη· καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ·
Καὶ ἔπος ἰὼ μετ' Ἰησοῦ τῆς Ναζωραίας.

72 Καὶ πάλιν ἠρμήσατο μεθ' ὅρκου·
Ὅτι ἐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ
ἐξώτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ
σὺ ὧς αὐτοῦ εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλόμιν
ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταμαρτυρεῖν, καὶ
ὀμνῆν· Ὅτι ἐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον·
Καὶ ὁ Θεὸς ἀλέκτωρ ἐφώρνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τῶν ῥημάτων
τῶν Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτοῦ· ὅτι πρὶν ἀλέκ-
τορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσθημεν. Καὶ
ὧς ἐλθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

1 Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβέβλιον ἐλάβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τὰ λαὸν καὶ τὸ Ἰησοῦ, ὥστε θανατώσαι αὐτόν.

2 Καὶ δήσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Πορτίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδίδας αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ βράκοιτα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις,

4 Λέγων· Ἡμάρτον, παραδὼς αἷμα ἀθώον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄφει.

5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ Ναῷ, ἀνέχωρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο.

6 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόμενες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεσι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανά· ἐπεὶ τιμὴ αἵματος ἐστίν.

7 Συμβέβλιον δὲ λαβόμενες, ἡγόρασαν ὅτε αὐτῷ τὸν ἀγρὸν τῶν κεραμέως, εἰς τὰ φθῶ τοῖς ξέμοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθεῖν διὰ Ἰερεμίου τῶ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ βράκοιτα ἀργύρια, τῷ τιμὴν τῶ τετιμημένῳ, ὃν ἐτιμήσαμτο ἀπὸ ἡμῶν Ἰσραὴλ.)

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τῶν κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.)

11 Ο' δὲ Ἰησοῦς ἔφη ἔμπροσθεν τῶ ἡγεμόνος, καὶ ἐπληρώθησαν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ο' δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, ἔδεν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκθεῖς πόσα σε καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς ἃ δὲ ἐμνήμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτῇ εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῶ ὄχλου δέσμιον, ὃν ᾔθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββαῖ.

144 ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

17 Συνηγμένων ἔν αὐτῷ, εἶπερ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίμα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββαῖ, ἢ Ἰησοῦ τὸν λεγόμενον Χριστόν;

18 Ἡ δὲ γὰρ ὅτι διὰ φθόρου παρέδωκεν αὐτόν.

19 Καθημέρι δὲ αὐτὸς ἐπὶ τῷ βήματι, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄμαρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τὰς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββαῖ, τὸν δὲ Ἰησοῦ ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπερ αὐτοῖς· Τίμα θέλετε ἀπὸ τῷ δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββαῖ.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί ἔν ποιήσω Ἰησοῦ, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Οἱ δὲ ἡγεμῶν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισπῶντες ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίμεται, λαβὼν

ΚΑΤΑ' ΜΑΤΘ. 145

βῶν ὕδωρ, ἀπερίψατο τὰς χεῖρας ἀπέγαμτι τῷ ὄχλῳ, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τῷ οἴματός τε δικαίᾳ τε· ὑμεῖς ὀφείδετε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββαῖ· τὸν δὲ Ἰησοῦ Φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τῷ ἡγεμόνι, παραλαβόμενοι τὸν Ἰησοῦ εἰς τὸ πραιτώριον, σιγήγαγον ἐπ' αὐτόν ὅλῳ τῷ σπείρῳ.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην.

29 Καὶ πλέξαντες ρέφαμον θξ ἀκαμθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τῷ κεφαλῷ αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τῷ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ γομυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐρέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τῷ κεφαλῷ αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐρέπαιξαν αὐτῷ, θξέδυσαν αὐτόν.

αὐτὸν τινὶ χλαμύδα, καὶ ἐμέδυσαν αὐτὸν
τὰ ἱμάτια αὐτῷ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἀνδρωποῦ
Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμων· τῷ τὸν ἡγ-
γάρωσαν ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτῷ.

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον
Γολγοθᾶ, ὃς ἐστὶ λεγόμενος κρανίον τόπος.

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολ-
ῆς μεμιγμένον· καὶ γούσάμενος, οὐκ ἠθέλησεν
πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διμερί-
σαντο τὰ ἱμάτια αὐτῷ, βάλλοντες κλῆρον·
ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφῆτου·
Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ
τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς
αὐτῷ τὴν αἰτίαν αὐτῷ γεγραμμένην· Οὗ-
τός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

38 Τότε σταυρῶνται σὺν αὐτῷ δύο λη-
σταί· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἀπὸ ἀριστερῶν.

39 Οἱ δὲ παραπορόμενοι ἐβλασφήμουν
αὐτὸν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ,

40 Καὶ λέγοντες· Οὐ καταλύει τὸν
Ναὸν

Ναὸν καὶ ἐν ἑσὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σω-
σὸν σεαυτὸν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, καταβῇ
ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ.

41 Ομοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαι-
ζόντες μετὰ τοῦ Γραμματέως καὶ Πρεσβυτέ-
ρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλος ἔσωσεν, ἑαυτὸν καὶ διώκεται
σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβά-
τω ἡμῶν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν
αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τοῦ Θεοῦ· φύσάτω
ἡμῶν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γάρ·
Ὅτι Θεὸς εἰμι Υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, οἱ συσταυ-
ρωθέντες αὐτῷ, ὠμείδιζαν αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο
ἐπὶ πάσαν τινὶ γῆν, ἕως ὥρας ἑννάτης.

46 Περιδὲ τινὶ ἑννάτῳ ὥρᾳ ἀνε-
βόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων·
Ὡρί, Ὡρί, λαμὰ σαβαχθαμί; τὰ τ' ἐ-
στι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέ-
λιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐσώπων ἀκρόσαψ-
τες, ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ ὅτιος·

48 Καὶ ἄλλοις δὲ δρᾶσι εἰς θεὸν αὐτοῦ,
καὶ

καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξος, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἀφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας σῶσων αὐτόν.

50 Οὗ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδὼν, τὸ καταπέτασμα τῆς Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν.

52 Καὶ τὰ μνημεῖα λύεσθῆσαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων Ἀγίων ἠγέρθη.

53 Καὶ ἔξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἐγερσιν αὐτῶν, εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰτίαν πόλιν, καὶ ἐμεφαισθήσαν πολλοῖς.

54 Οὗ δὲ ἐκατόμπαρχος καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, τηρῶντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γερόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεὸς Υἱὸς ὧν ἔστος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναικες πολλαί, ἀπὸ μακροθεν θεωρῆσαι· αἵ τιμες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακομῆσαι αὐτόν.

56 Ἐν αἷς ὡς Μαρία ἡ Μαγδαλινῇ, καὶ

καὶ Μαρία ἡ τῆς Ἰακώβου καὶ Ἰωσή Μήτηρ, καὶ ἡ Μήτηρ τῆς Τίωμ Ζεβεδαίου.

57 Οὐσίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλῆσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τῆς μοι Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τοῦ Ἰησοῦ.

58 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾔτησεν τὸ σῶμα τῆς Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐμετύλιξεν αὐτὸ σινδὴν καθαρᾷ.

60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς μνημείῳ, ὃ ἐλατόμνησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τῆς μνημείου, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τῆς τάφου.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκώβην, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάγιος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ φεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλίσθηναι τὸν

τάφου ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας · μή ποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῶν νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ · Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν · καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάσις χειρῶν τῆς πρώτης.

65 Ἐφῆ δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος · Ἐχέτε κερωδία · υπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

66 Οἱ δὲ πορεύσμεντες ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κερωδίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, κη. 28.

1 **Ο** Ψὲ δὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαλίνη, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδὼν, σεισμὸς ἐγένετο μέγας Ἀγγελος γὰρ Κυρίως καταβάς ῥέσσει τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ τάφου, καὶ ἐκάθιστο ἐπαύῳ αὐτῶν.

3 Ἡμεῖς δὲ ἡ ἰδέα αὐτῶν ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἐνδύμα αὐτῶν λευκὸν ὡσεὶ χιών.

4 Ἀπὸ δὲ τῶν φόβων αὐτῶν ἐσεύθησαν οἱ κτηνῶντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀπο-

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἀγγελος, εἶπε ταῖς γυναῖξιν · Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς · οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦς τὸν ἐσθαιρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε · ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε · δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορεύσασθαι, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν · καὶ ἰδὼν, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν · ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε · ἰδὼν, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ῥέξασθαι ταχὺ ἀπὸ τῶν μηνῶν μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ ἰδὼν, ὁ Ἰησοῦς ἀπῆλθον αὐταῖς, λέγων · Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθούσας ἐκράτησαν αὐτῶν τὰς πόδας, καὶ προσκυῖνισαν αὐτῶν.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς · Μὴ φοβεῖσθε · υπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μετὰ ἡμᾶς ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ με ὄψονται.

11 Πορεύομένων δὲ αὐτῶν, ἰδὼν τινας τῆς κερωδίας ἐλθόντας εἰς τὴν πόλιν,

Κ 4

ἀπὴν-

ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ
γεγόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσ-
βυτέρων, συμβαλίουτε λαβόντες, ἀργύ-
ρια ἵκανὰ ἔδωκαν τοῖς γρατιώταις,

13 Λέγοντες· Εἶπατε, ὅτι οἱ μα-
θηταὶ αὐτῶ, μυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν
αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἐὰν ἀκροῖ ἡ τῆς ἐπὶ τῷ Ἠγε-
μόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀ-
μερίμνης ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐ-
ποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφθμίθη ὁ
λόγος ἐκτος παρὰ Ἰουδαίους μέχρι τῆς σή-
μερον.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος δ' ἐτάξατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν
αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίδασκαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλη-
σεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἰσχύς
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορεύθέντες δὲ μαθητεύσατε παν-
τα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνο-

μα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅ-
σα ἐμετείλαμιν ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετ'
ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συν-
τελείας τῶ αἰῶνος. Ἀμήν.

